

Înfierea

Partea I

...ca slava Domnului să fie adusă peste noi astăzi prin slujirea Cuvântului. Și este o . . .

² Această ultimă săptămână, eu am fost cumva doar puțin sub apăsare—nu spun exact sub apăsare; a fost un examen care a trebuit să-l iau, un examen fizic. Și aceea este ce ați auzit, că am fost în spital. A fost din cauză că am mers acolo așa ca să nu trebuiască să vin încoace și-ncolo peste râu. Tu iei o gastronomie de sus, și o gastronomie de jos. Și ei trebuie, la fiecare câteva minute, ei trebuie să vină înapoi și să facă raze x din nou. Dar noi trebuie să le luăm, dacă noi facem misiuni străine, la fiecare șase luni. Fratele Roberts și ceilalți, eu cred, și le fac la fiecare șase luni. Dar eu nu am mai avut unul de patru ani.

³ Necazul, că mie doar nu-mi place acel ulei de ricin, acela-i singurul lucru. Și ei spun că nu există nimic altceva ce ei pot da, în schimb, astfel eu, oh, am devenit așa de bolnav când ei mi-au dat substanța aceea. Știți, eu v-am spus, în povestirea vieții mele, cum mă face substanța aceea așa de bolnav. Și—și doar nu-mi place să iau substanța. Și i-am zis doctorului meu prieten grațios, dacă . . . “Nu mai există altceva?”

Și el a zis, “Eu nu cred, Frate Branham.”

⁴ Oh, când doamna aceea a intrat acolo, se părea că . . . Poate că eu exagerez, dar arăta ca un litru. Acesta—acesta era . . . Eu niciodată nu am văzut așa de mult. Și eu doar mi-am ținut nasul și gura. Dar în final i-am dat drumul în jos.

⁵ Dar acum, în toată încercarea, și prin tot ce am trecut, eu vreau să mulțumesc Domnului pentru o examinare perfectă. Eu am trecut, sută la sută, pot merge oriunde în lume unde vreau să merg. I-am întrebat pe doctori, care erau trei dintre cei mai buni specialiști, care, eu—eu presupun, din Louisville. Și i-am întrebat, am zis, “Sunt eu cel puțin zece la sută în incapacitate?”

⁶ A zis, “Tu nu ești nici un pic în incapacitate.” A zis—a zis, “Tu ești în sănătate perfectă, în fiecare fel.” Și eu sunt așa de recunoscător lui Dumnezeu. De la cine altul poate veni aceasta decât de la Tatăl nostru Ceresc, vedeți, de a fi în felul acela?

⁷ Și el a zis, “Al tău . . . Toată revărsarea ta arată, înăuntru acolo, să fii tânăr.” El a zis, “Celulele sângelui tău nici măcar nu au început să se rupă, sau ceva.” El a zis, “Tu ești în formă foarte bună, Frate Branham.”

Și am zis, “Ei bine, eu sunt așa de bucuros.”

⁸ Și am avut privilegiul de a vorbi, mărturisi la fiecare soră în spitalul acela, și la fiecare doctor, spre Împărăția lui Dumnezeu. Și un doctor anume, mă gândesc că el urma să fie aici în această dimineață. Și eu—eu voi. . . eu sunt bucuros să știu că încă există oameni buni în această lume, oameni adevărați, oameni care mă vor lua timp de cinci zile, printr-o examinare medicală, care probabil ar costa două sau trei sute de dolari pentru fiecare. Când am terminat, ei au zis, “Aceasta este contribuția noastră la lucrarea Domnului, pe care tu o faci.” Vedeți? Da. Nici măcar. . . A zis, “Păi, tu ne jenezi, să ne întrebi măcar dacă ne datorezi.” A zis, “Doar rugăciunile tale pentru noi!”

⁹ “Și în interior,” ei au zis, “noi găsim ceva emoțional ceea ce nu putem înțelege.” Și am zis, “Ei bine, aceasta nu se pare să fie. . .” El a zis, “Pe dinafară, tu nu ești emoționat sau deranjat. Dar,” a zis “în interior, există o emoție ce noi nu putem înțelege.”

¹⁰ Am zis, “Dacă veți sta doar jos aici doar un moment, eu vă voi spune.” Și am început să vorbesc despre viziuni. Era un alt câmp pentru ei. Ei nu știau nimic despre acesta. Eu le-am spus despre Biblie. Apoi le-am spus despre viziunea pe care Domnul tocmai mi-a dat-o zilele trecute, și ei au plâns ca pruncii. Doar au șezut acolo și au plâns. Și eu. . . ei. . . Am zis, “Eu sper că nu mă considerați ceva excentric religios sau ceva.”

¹¹ A zis, “Sub nici o formă, Frate Branham. Eu cred asta cu toată inima mea.” El a zis, “Doar numai un lucru aș vrea să spun. Tu nu mergi la școală să înveți lucrurile acelea.” A zis, “Eu cred că ele vin de la Dumnezeu Atotputernic.” Și aceia erau trei dintre medicii remarcabili din Louisville, cei mai buni pe care îi aveau ei. Și, astfel, eu am fost așa de fericit pentru aceea, și să știu că poate Domnul m-a lăsat să plantez ceva sămânță pe acolo.

¹² Fiecare soră, le-am vorbit. Ele, într-o dimineață, când am ieșit din camera de raze x, i-am zis la. . . M-am uitat la o sărmană femeie bătrână. Ea era așa de bolnavă. Și am continuat să mă mișc în jos, să mă mișc în jos până am ajuns la ea. M-am gândit că ea putea să moară. Și am zis, “Aș vrea să-ți pun o întrebare, soră.”

Ea a zis, “Da, domnule?”

Am zis, ”Ești o Creștină?”

Și ea a zis, “Eu aparțin la o anumită biserică.”

¹³ Am zis, “Eu doar vreau să fac asta puțin mai clar.” Am zis, “Eu—eu vreau să știu dacă ești o Creștină, cu adevărat o Creștină. Că, dacă ai trece dincolo de această mare a vieții, în cealaltă Țară, tu Îl iubești?” Am zis, “Ai fi tu într-adevăr salvată?”

Și ea a zis, “Da, domnule. Eu aș fi.”

¹⁴ Și am zis, “Dumnezeu să-ți binecuvânteze inima atunci. Nu contează în ce parte bate vântul, tu ești în ordine atunci, atât timp cât merge în felul acela.”

¹⁵ Și dacă noi doar mergem în jur, există mulți oameni buni încă rămași în lume.

¹⁶ Acum, astăzi, eu am intrat cu o viziune pe care v-o spun puțin mai târziu, și mi-ar place să vorbesc, întâi, despre ceva din Cuvânt, deoarece eu cred căci Cuvântul este foarte esențial, cel mai esențial acum. Și eu sunt bucuros să-l văd pe Charlie Cox, și, fratele, prietenul meu stând acolo, împreună. Fratele, eu nu pot gândi. . . Jeffries, eu nu mă pot gândi la numele lui. Mulți din voi alți frați scumpi din Georgia, din diferite părți ale țării. Vechiul meu prieten, Bill, șezând aici, eu cred că este, în această dimineață. Și—și mulți. . . Și fratele din Georgia de acolo, oamenii care mi-au dat acest costum. Voi știți, acela este—acela este unul dintre cele mai bune costume pe care l-am purtat vreodată. Se simte doar așa de bine, într-adevăr foarte fin. Și voi însemnați așa de mult pentru mine. Când vă spun ce s-a întâmplat, în aceste ultime câteva zile, mie, veți vedea de ce cred că înseamnă așa de mult pentru mine.

¹⁷ Acum, eu cred, că dacă Domnul voiește, eu vreau să presez băătălia mai tare decât oricând înainte, în viața mea. Deoarece, eu aflu că acum este. . . Desigur, eu aș putea muri astăzi. Acea este, că tu nu știi. Electro-cardiograamele mele și totul, șaisprezece feluri diferite de raze x, da, o examinare fizică completă, a arătat că eu am fost în. . . așa de normal cum poate fi orice persoană, o ființă umană pe pământ. Deci eu sunt mulțumitor pentru aceea. Dar, toate lucrurile, chiar toate acelea, și așa de mulțumitor și de recunoscător lui Dumnezeu, că eu sunt, că eu cred că El încă mă ține în slujba Lui, aceasta nu a fost ce El mi-a arătat doar cu puțin înainte de aceea, vedeți, doar m-a făcut așa de fericit.

¹⁸ Acum, eu cred, în seara aceasta. . . Este în ordine cu tine? [Fratele Neville zice, “Da, domnule.”—Ed.] Fratele nostru—nostru scump este—este un om neegoist, este—este Fratele Neville. Și dacă cineva din voi ați fost aici duminica trecută și ați auzit mesajul acela minunat ce l-a adus el, despre “ulciorul de ulei,” acesta a fost afară. . . Unul dintre cele mai remarcabile mesaje pe care le-am auzit vreodată, era ce a adus Fratele Neville, prin Duhul Sfânt, duminica trecută, la această turmă mică de oi pe care Dumnezeu le-a adunat împreună.

¹⁹ Și dacă aceasta ar fi în ordine, plăcut Domnului, și cu Fratele Neville și biserica, eu vreau să vorbesc din nou în seara aceasta și să încep o serie de, să zicem, luni seara. . . eu vreau să spun, duminică seara, și miercuri seara, și duminica următoare, o serie ceea ce am studiat.

²⁰ Eu nu ar fi trebuit să stau acolo la spital. Dar ei au fost așa de buni cu mine, ei mi-au dat camera cam la o treime din preț. Și astfel eu doar mi-am luat Bibliile, cărțile mele, și m-am ghemuit sus în pat, și am șezut tot a conservator acolo sus, și mi-am luat toate Bibliile și lucrurile așezate în jur. Și eu într-adevăr am avut un timp, până când ei au adus acel ulei de ricin înăuntru acolo. Timpul meu bun a încetat chiar acolo. Eu—eu am fost terminat atunci. Dar, Frate Pat, eu am fost într-adevăr bolnav. Leacul acela, eu doar nu-l pot suferi. Și, însă, am avut un timp bun, până pentru primele trei sau patru zile. Eu aveam un timp bun.

²¹ Și am studiat asupra Cărții Efesenilor. Oh, acea așezare împreună a Bisericii. Și eu gândesc că este un lucru frumos. Și—și dacă voi . . .

²² Acum, dacă aveți o biserică la care voi mergeți, voi mergeți drept înainte și stați la postul vostru de datorie. Dar dacă voi nu aveți o biserică, și v-ar place să veniți înapoi deseară, și miercuri seara, și duminică seara.

²³ Mi-ar place să iau, deseară, 1-a Carte a Efesenilor; și miercuri seara, al 2-lea capitol din Efeseni; iar următoarea duminică, al 3-lea capitol din Efeseni; să așezăm Biserica în ordine. Voi știți ce vreau să spun, este așezarea Ei, pozițional. Și eu cred că este o zidire în sus, pentru Biserică. Eu nu sunt . . . Eu—eu doar vorbesc aceasta la cei ce vin la Tabernacolul Branham.

²⁴ Și dacă cineva din voi dragi frați . . . eu știu că unii din voi, eu cred, că aveți adunări. Frațiorul nostru este sus la Sellersburg, și—și cei diferiți, au adunări. Acum, priviți, acelea sunt adunări de trezire. Să participați la acelea. Ei sunt slujitori ai lui Cristos, oameni tineri care stau în spărtură, care au ieșit afară. Când chiar propria lor biserică a negat Adevărul, și lucruri ca acelea, ei au plecat imediat de la ea. Și Dumnezeu i-a chemat la slujbă. Da, domnule, eu—eu admir un bărbat . . . eu nici nu-mi pot aminti numele omului. Dar el este un ins tânăr, fin, un om chipeș la arătare, și o soție drăguță și copii.

²⁵ Și—și Fratele Junie Jackson a avut ceva adunări aici jos, care este un alt trofeu minunat, remarcabil al harului uimitor al lui Dumnezeu. Și când ei au treziri în bisericile voastre, voi să mergeți drept înainte la ele, deoarece aceea-i a voastră . . . acela-i lucrul de făcut. Deoarece, voi nu știți, poate fi un păcătos care a venit la altar, și voi ați putea fi influențați să conduceți acea persoană la Cristos, care va fi marea voastră răspălată dincolo de cealaltă parte.

²⁶ Aceasta este doar învățarea și punerea Bisericii în ordine, aici la tabernacol, să ajutăm înainte așa cum mergem.

27 Acum, eu nu mi-am adus ceasul, așa că cineva va trebui să urmărească pentru mine. Doc deja mi-a arătat, că el are unul. Deci...fratele meu. Deci acum...[Fratele Edgar "Doc" Branham zice, " Eu nu te încasez mult pentru el," și își dă ceasul Fratelui Branham—Ed.] Tu nu mă vei încasa prea mult pentru el? În ordine. Ei bine, acum, asta-i în ordine. Ei bine, acum, eu nu cred că lucrul este corect, în primul rând. Așa că...["Îți mulțumesc. Eu am să spun una despre tine."] Acum, oh, oh, ș-ș-ș-ș. [Am reținut zece bănuți, de ziua mea, azi dimineață, doar să te fac să te simți mai bine."] Ai reținut? Acum aceea-i...Acest ceas tocmai s-a mutat sus cu mult mai bine atunci, Doc. A zis că el a reținut zece bănuți, de ziua lui, să mă facă să mă simt mai bine, deoarece există doi sau trei între el și mine. Deci voi puteți vedea unde sunt eu, jos pe drum. Dar, oh, aceea nu contează nici un pic, pentru mine. Acum, eu nu voi vorbi prea mult.

28 Acum, dacă există străini în porțile noastre, noi desigur vrem să vă spunem bun venit din toate inimile noastre. Voi sunteți așa de bine veniți aici la acest mic tabernacol. Noi nu avem o clădire prea mare. Este în program acum să ne construim, nu un loc mare, ci doar o...Aceasta este doar destul de ruinată. Și noi vom încerca să ne zidim o mică biserică frumoasă confortabilă aici, îndată ce noi...Domnul ne va permite să o facem. Și mulți dintre voi toți faceți eforturi spre aceasta, și noi desigur apreciem asta.

29 Acum aș vrea să deschideți cu mine, în această dimineață, în citire, la Întâi Samuel al 8-lea capitol, și să începem pe la, să începem pe la al 19-lea verset, versetele 19-lea și 20-lea, poate, pentru un text mic pentru un context.

30 Și acum, așa cum voi îl luați, și înainte ca noi...Noi o vom citi, și apoi noi vrem să mergem la rugăciune. Și ar fi acolo ceva cereri în această dimineață, și ziceți, "Doar amintește-mă"? În ultima noastră întâlnire, două săptămâni în urmă, sau trei, când am avut adunarea...Zic, noi...

31 Fiind că veni vorba, în timp ce voi deschideți, adunarea începe în Chatauqua, pe 6 acum. Noi așteptăm un timp măreț, Middletown, Ohio. Voi care aveți să vă vină concediile, veniți înainte. Și o mare tabără, chiar la râu, unde, oh, noi...toată predicarea care ați auzit-o vreodată. Ei sunt toți în sus și-n jos pe râu, predicatori, în fiecare dimineață, tot timpul ziua și noaptea. Astfel ei toți se adună împreună. Este un teren mare de tabără, mult mai mare decât Silver Hills, de multe ori. Și—și apoi un loc mare acolo unde putem pune între opt și zece mii de oameni. Și întotdeauna este aglomerat. Noi avem timp măreț în Ohio.

32 Și bătrânul Frate Kidd, pentru care am mers să mă rog, dimineața cealaltă. Voi toți vă amintiți că v-am spus, cu trei

săptămâni în urmă? Doctorul i-a dat douăzeci și patru de ore, să trăiască. El este sus și umblă în jur. El a citat o Scriptură, o cântare pe care nu o putea cânta. Și când am intrat și m-am uitat la el, dimineața cealaltă, și acel fular mic peste el. Eu am plecat de aici cu vreo trei sau patru ore înainte de ziua, așa ca să pot ajunge la el. Ei au zis că el va muri în ziua aceea; cancer în prostată.

³³ Și scumpa lui, micuță, soție bătrână, spăla pentru cincizeci de cenți pe zi; aceea era înainte de crăpatul zilei, până noaptea, pentru cincizeci de cenți, să-și țină bărbatul pe câmp ca predicator. A predicat o trezire de două săptămâni, și a luat o ofertă, și a obținut optzeci de cenți.

³⁴ Dar i-am văzut șezând acolo în dimineața cealaltă, acei doi micuți, cuplu bătrân, un mic cuplu, mai degrabă, șezând acolo, și fularul lui mic peste umărul lui. Și unul din convertiții lui, în vârstă de nouăzeci și doi de ani, tot așa de lucid și luminat, și Penticostal până-n măduvă, și ședea acolo, voi știți. Și am zis, "Voi știți pentru ce ședeți voi oamenii bătrâni aici afară? Doar așteptați să vină barca." Asta-i tot. Lucrarea lor, tot ce au realizat ei, un—un scop ce l-au realizat, și ei sunt gata acum să meargă la răsplata lor.

³⁵ Și i-am zis Fratelui Chev, asta către Fratele Kidson . . . Kidd, în dimineața aceea, "Tu vei fi la adunarea din Chatauqua."

³⁶ El m-a chemat ieri, a zis, "Eu sunt . . . Eu voi fi acolo, Frate Branham." Doar bine.

³⁷ Mulți din adunare, de la noua mea slujbă vin înăuntru. Un frate, frate Baptist stând aici, fiica lui, adolescentă, a fost într-un fel puțin cam îndepărtată. Și i-am spus, "Eu îți dau fiica pentru Domnul Isus," cealaltă dimineață. Și când el a mers acasă, ea este salvată. Iar cealaltă aici în această dimineață, să fie botezată și merge înainte.

³⁸ Și un bărbat, Dl. Sothmann, un prieten de-al meu din Canada, soacra lui într-o stare de moarte, a zis, "Tu o vei găsi pe soacra ta când tu ajungi acolo, bine, pe drumul ei spre refacere, totul bine." Acela era întocmai felul cum a fost. Și doar . . . oamenii doar vin înăuntru. Aceasta este doar în starea ei de început acum, mișcându-se. Dar, oh, noi așteptăm belșugul, abundent deasupra tuturor. Noi suntem în zilele rele și din urmă, dar într-un ceas glorios.

³⁹ Acum aveți Bibliile voastre, pentru citire, al 8-lea capitol din Samuel? Eu i-am promis lui Gene să stea în spate acolo, să înregistreze restul din aceasta. Noi doar am început, în adunarea noastră.

Cu toate acestea oamenii au refuzat să se supună glasului lui Samuel; și ei au zis, Nu; ci noi vom avea un rege peste noi;

Ca noi... să putem fi ca neamul, toate neamurile; și ca regele nostru să ne poată judeca, și să iasă înaintea noastră, și să lupte bătăliile noastre.

... Samuel a auzit toate aceste cuvinte ale poporului, și... le-a repetat în urechile DOMNULUI.

Și DOMNUL i-a zis lui Samuel, Ascultă glasul lor, și fă-le un rege. Și Samuel le-a zis bărbaților lui Israel, Mergeți fiecare bărbat la cetatea lui.

⁴⁰ Acum dacă eu aș încerca să aleg din acesta, dimineața aceasta, ceea ce aș numi un text, pentru următoarele câteva minute, mi-ar place să aleg textul despre: *Regele Respins*.

⁴¹ Era un timp, ca după cum în toate timpurile, că oamenii niciodată nu au vrut ca Dumnezeu să-i conducă. Ei vor propriul lor fel de conducere. Și această poveste în această dimineață... Și când voi mergeți la casa voastră, ar fi bine ca voi să o citiți toată până la capăt. Aceasta a fost în timpul-zilelor lui Samuel, omul lui Dumnezeu, profetul. Și el a fost un om drept, și un om bun, onorabil, cu reputație, adevărat și cinstit cu oamenii, niciodată nu i-a înșelat, și să nu le spună nimic decât drept AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

⁴² Dar oamenii au ajuns la un loc unde au vrut să schimbe acest program. Ei au privit asupra Filistenilor, și Amaleciților, Amoriților, Hetiților, și celelalte națiuni ale lumii. Și ei au văzut că ei aveau regi care i-au cărmuit, și i-au guvernat, și i-au călăuzit, și duceau luptele lor, și așa mai departe. Și aceasta se părea să fie că Israel vroiau să se modeleze ca acești regi, și ca aceste popoare.

⁴³ Dar niciodată nu a fost, în nici o epocă, intenția lui Dumnezeu ca poporul Lui să se comporte ca oamenii din lume, sau să fie guvernați sau controlați ca oamenii din lume. Poporul lui Dumnezeu, ca întotdeauna, a fost un—un popor deosebit, un popor diferit, unul chemat afară, unul separat, și întru totul diferit în acțiunea lor, în căile lor, în felul lor de trăire, decât cum au avut popoarele lumii. Poftele lor pentru lucruri, și tot ce este alcătuirea lor, au fost întotdeauna contrar față de lucrurile ce le doresc oamenii din lume.

⁴⁴ Și poporul lui Israel a venit la Samuel și a zis, “Acum, tu îmbătrânești, și fiii tăi nu umblă în calea ta.” Deoarece, ei nu erau adevărați ca Samuel. Ei erau mituitori și luători de bani. Și ei au zis, “Samuel, băieții tăi nu sunt ca tine, astfel noi vrem ca tu să mergi afară și să ne găsești un rege, și să-l ungi, și să ne faci un popor ca restul popoarelor lumii.”

⁴⁵ Și Samuel a încercat să le spună că aceea nu ar merge. El a zis, “Dacă voi faceți asta, primul lucru ce-l știți, veți afla că el va chema pe toți fiii voștri de la casa voastră, și va face soldați din ei, să alerge înaintea carălor lui, și să poarte armuri și

sulițe. Nu numai atât, dar el va chema fiicele voastre, să le facă brutărese, și le va lua de la voi, să hrănească armata. Și,” a zis, “pe lângă toată aceea, el va lua anumite impozite de pe voi, din grâul vostru, și tot venitul vostru. El va taxa toate acelea, să facă anumite datorii de guvern, și așa mai departe, care vor trebui să fie plătite.” El a zis, “Eu cred că voi faceți, întru totul, o greșală.” Dar când . . .

⁴⁶ Poporul a zis, “Dar noi totuși vrem să fim ca restul oamenilor.” Există ceva privitor la bărbați și femei, că ei doresc să fie unul ca celălalt. Și a existat numai un bărbat care a trăit vreodată pe pământ care a fost exemplul nostru, și acela a fost Acela care a murit pentru noi toți, Domnul și Salvatorul nostru, Isus Cristos. El a fost exemplul perfect a ceea ce ar trebui să fim, întotdeauna în afacerea Tatălui, și făcând ceea ce este drept.

⁴⁷ Și nu contează cât de mult a încercat Samuel să convingă oamenii, continuu ei au mers după el, zi și noapte, “Noi vrem un rege. Noi vrem un bărbat. Noi vrem un bărbat ca să putem spune, ‘Acesta este călăuza noastră.’”

⁴⁸ Și aceea niciodată nu a fost voia lui Dumnezeu. Aceasta niciodată nu a fost voia lui Dumnezeu, sau niciodată nu va fi voia lui Dumnezeu, ca omul să stăpânească unul peste altul. Dumnezeu stăpânește peste oameni. Dumnezeu este Stăpânul nostru, Regele nostru.

⁴⁹ Și este un foarte, foarte mult despre un pericol de astăzi, din cauză că omul pare să aibă aceeași idee. Ei se pare că nu sunt în stare să prindă că Dumnezeu încă stăpânește omul, în loc ca omul să stăpânească pe om.

⁵⁰ Astfel ei și-au ales un om numit Saul, care era fiul lui Chiș. Și el era un om cu reputație, un om onorabil. Dar el a convenit oamenilor chiar bine, deoarece el era unul mare, înalt, nobil, statură de om. Scriptura a zis că el avea capul și umerii deasupra oricărui om în Israel. El arăta regește, și el era chipeș la față. El era un om strălucit și extraordinar.

⁵¹ Acum, acela-i felul de om care le place oamenilor să-și aleagă astăzi. Oamenii nu par să fie satisfăcuți cu felul cum Dumnezeu și-a pus Biserica Lui, să fie guvernată și controlată de Duhul Sfânt. Ei vor ca cineva, ceva bărbat, ceva denominațiune, ceva persoană anume să guverneze Biserica. Căci, ei nu sunt în stare să se arunce complet în mâna lui Dumnezeu, să fie spiritali, să fie conduși de Duhul Sfânt. Ei vor ca cineva să le facă religia pentru ei, cineva care le va spune doar cum să o facă, și totul despre ea.

⁵² Deci acest bărbat se părea să potrivească locul exact, deoarece el era un om foarte intelectual.

⁵³ Și este foarte mult ca astăzi. Ne place să alegem astfel de oameni, de asemeni, să controleze bisericile noastre, să

controleze Biserica lui Dumnezeu. Nimic ce am de spus împotriva acesteia, ci doar numai să scot în evidență, că: aceasta nu este, nu a fost, și nu va fi niciodată voia lui Dumnezeu, ca așa ceva să fie. Dumnezeu trebuie să cârmuiască poporul Lui, să guverneze pe fiecare individ.

⁵⁴ Apoi noi aflăm că acest fiu al lui Chiș, om mare, și—și statura lui, și a lui. . . El se părea să-i convină poporului, ca roba lui pe el să arate grozav. Și coroana pe capul lui, cu mult deasupra la toți ceilalți oameni, așa cum el umbla, ar fi un—un adevărat bun de preț pentru împărăția lui Israel. Căci, ceilalți regi ar, din celelalte națiuni, ar gândi, “Uite ce bărbat!” Cum ar putea ei arăta cu degetul și să zică, “Uite aici, ce rege mare avem noi! Uite ce om mare care este peste noi!”

⁵⁵ Și e trist să spunem, dar cât de adevărat este astăzi cu biserica. Lor le place să zică, “Păstorul nostru nu este un om cu mintea îngustă. El este un om mare. El este un licențiat din Hartford, sau ceva școală mare de teologie. El are patru licențe dintr-un *așa-și-așa* loc. Și el este un foarte bun sociabil printre oameni.” Toate acelea pot fi în ordine, și își au locul lor. Dar calea lui Dumnezeu pentru Biserica Lui este să fie condusă de Duhul Sfânt, și de Duhul Lui.

⁵⁶ Dar lor le place să spună că, “Noi avem această mare denominațiune la care aparținem. Noi am început în urmă în zilele pionerilor timpurii, când noi eram în minoritate, doar foarte puțini oameni, și mic. Iar acum noi am crescut până la punctul când noi suntem printre cele mai mari culte ce există. Noi avem cele mai bune școli, și predicatorii cei mai bine educați. Noi avem mulțimile cele mai bine îmbrăcate. Și cei mai intelectuali oameni din oraș participă la cultul nostru. Și noi dăm la caritate. Și noi facem fapte bune, și toate ca acestea.” Și nimic de fapt, Dumnezeu să ferească, ca eu să vorbesc un cuvânt împotriva aceleia, căci toate acelea sunt bune.

⁵⁷ Dar, totuși, nu este voia lui Dumnezeu ca omul să stăpânească peste om. Dumnezeu a trimis, în Ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt să cârmuiască în inimile oamenilor, și să stăpânească în viața lui. Nu s-a intenționat ca omul să stăpânească peste om.

⁵⁸ Dar ne place să spunem aceea. Este un lucru foarte remarcabil când putem să spunem că noi aparținem la o organizație așa de mare.

⁵⁹ “Ești un Creștin?” Așa este cum am dat eu peste acest text, când am fost la spital. Și eu întrebam pe unul, “Ești tu Creștin?”

“Eu aparțin la *așa-și-așa*.”

“Ești tu Creștin?”

“Eu aparțin la *așa-și-așa*.”

⁶⁰ Și o soră micuță a venit la marginea patului, unde eu citeam Biblia, și ea era o—o nouă soră pe etaj. Și ea a zis, “Ce mai faceți?” Ea a zis, “Eu cred că sunteți Rev. Branham, aici pentru un control fizic.”

Am zis, “Eu sunt.”

⁶¹ Și ea a zis, “Pot să vă masez spatele, să vă fac să vă simțiți puțin mai bine, cu spirt?”

Și am zis, “Tu poți să o faci.”

⁶² Și în timp ce mă freca pe spate, ea a zis, “La ce denominațiune de biserică aparțineți?”

⁶³ Și am zis, “Oh, eu aparțin la cea mai veche denominațiune care există.”

Și ea a zis, “Ce denominațiune este aceea?”

⁶⁴ Am zis, “Este aceea care a fost organizată înainte ca lumea să fi fost vreodată organizată.”

⁶⁵ Și, “Oh,” ea a zis, “ce? Eu nu cred că eu cunosc chiar aceea.” Ea a zis, “eu aparțin la o *anumită* biserică. Este ea cea organizație?”

⁶⁶ Am zis, “Nu, doamnă. Aceea a fost numai cu vreo două sute de ani în urmă, acea organizație. Dar această organizație a început când stelele dimineții au cântat împreună, și fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie, când ei au văzut venirea unui Salvator să răscumpere omenirea.”

⁶⁷ Și ea doar s-a oprit să-mi frece spatele. Și eu am fost aplecat puțin, în partea *aceasta*, așa ca doamna să poată masa. Și ea era de lângă Corydon, aici jos. Noi am ajuns să vorbim. Și ea a zis, “Domnule, eu întotdeauna am crezut că dacă Dumnezeu a fost cândva Dumnezeu, El încă este Dumnezeu, astăzi, tot așa cum era El în zilele din vechime.” Ea a zis, “Deși biserica mea o neagă deschis, dar eu cred că este Adevărul.”

⁶⁸ Și am zis, “Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu, tânără femeie.”

Ea a zis, “Dacă El a fost vreodată un vindecător, nu este El încă un vindecător?”

Am zis, “El cu certitudine este, sora mea.”

⁶⁹ Dar omul vrea să stăpânească, și să stăpânească peste om. Și omul vrea ca omul să stăpânească peste el. El nu vrea să aibe pe Dumnezeu să stăpânească.

⁷⁰ Deci acest fiu al lui Chiș, Saul, după nume, era doar răspunsul la ceea ce au vrut ei, marele om de statură. Și . . . Oh, el doar putea să-i conducă în bătăliile lor, și așa mai departe.

Dar, totuși, acesta nu era felul lui Dumnezeu de-a face lucrurile. Dumnezeu a vrut profetul Lui bătrân credincios să-i îndrume, și să vorbească cuvintele Lui către ei.

⁷¹ Acum, astăzi, în marea noastră epocă a bisericii în care noi trăim, noi, mă gândesc, și cred aceasta din toată inima mea, că noi am mers exact invers de la ce ne-a poruncit Dumnezeu să facem. Ultimele Cuvinte ale Salvatorului nostru erau în Marcu 16. A zis:

Mergeți în toată lumea, și predicați evanghelia la fiecare făptură.

Cel ce crede și este botezat va fi salvat; . . . cel ce nu crede va fi osândit.

Și aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred; În numele meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi cu o limbă nouă;

Și dacă ei vor ridica șerpi; sau . . . bea . . . lucruri de moarte, nu-i va vătăma; și dacă ei . . . își vor pune mâinile peste bolnavi, . . . ei se vor însănătoșa.

⁷² Nu există nici un om, nu există fiu al lui Chiș, sau nimeni altul, nu poate produce aceea în afară de conducerea Duhului Sfânt. Dar noi am făcut școli, noi am făcut seminarii, și am făcut organizații, să—să satisfacem, și să arătăm ca restul lumii.

⁷³ Acum, Duhul Sfânt obișnuia să fie Liderul în această națiune. Această națiune obișnuia să fie guvernată când în urmă în . . . când ei au scris declarația de independență. Și acolo era un scaun în plus așezat acolo. Nu există nici un pic de îndoială în mintea mea că Fiul lui Dumnezeu a șezut la masa aceea, când această națiune a fost fondată pe principiile de libertate a religiei și libertate pentru toți, și pe baza Cuvântului Etern al lui Dumnezeu.

⁷⁴ Dar noi am corupt aceea. Politica; noi am votat oameni înăuntru acolo, sub cumpărare și vânzare, și promisiuni de falsitate. Până când . . . Națiunea noastră, și politica noastră, și democrația noastră, este așa de poluată până când ea este—ea este împletită cu comunism și toate felurile de ismuri.

⁷⁵ Și de multe ori noi chemăm în sesiuni pentru rugăciune, când ligi ale națiunilor se întâlnesc, și acolo . . . sau să aibe discuții. Și într-un anumit, timp măreț, recent, acolo nici măcar o singură dată nu s-a chemat pentru rugăciune. Cum vom rezolva noi vreodată diferențele fără rugăciune? Cum putem noi vreodată să așteptăm, în toată lumea, să facem vreodată ceva fără conducerea Duhului Sfânt?

⁷⁶ Dar lăsați-mă să spun aceasta cu dragoste și respect către națiunea noastră și steagului ei, și pentru republica pentru care el stă. Noi am respins pe Conducătorul nostru, Duhul

Sfânt, și prin politică coruptă am introdus oameni cu minte pervertită. Și dacă nu vegheați, ei vor face una dintre cele mai fatale greșeli pe care le-au făcut vreodată, chiar acum, este din cauză că oamenii doresc ca oamenii să conducă.

⁷⁷ Ceea ce avem noi nevoie în capitoliul acestor State Unite, ca un președinte, ceea ce noi avem nevoie în congres, ceea ce noi avem nevoie în sălile noastre de justiție, este oameni care și-au consacrat viețile către Dumnezeu, și sunt umpluți cu Duhul Sfânt, și sunt călăuziți prin îndrumarea Lui Divină. Dar, în loc de aceea, noi alegem oameni de intelectual, oameni care au “forme de evlavie, și neagă Puterea lui Dumnezeu,” oameni care sunt atești, și uneori chiar mai rău decât atât, noi am adus în târâmurile noastre politice, ale națiunii noastre.

⁷⁸ Nu numai atât, ci în bisericile noastre. Bisericile noastre au devenit corupte pe baza că noi, în alegerea păstorilor noștri să ne conducă, noi am mers la seminarii și am selectat oameni care sunt mari uriași intelectuali, bărbați care sunt foarte străluciți în minte, oameni care au pregătire, și sunt mari sociabili printre oameni, și sunt oameni mari în cartier, ceea ce eu nu am nimic de spus împotriva. Bărbați care sunt amabili în căile lor de umblare, atenți în căile lor de viață, și cum se comportă ei printre alți bărbați, și printre oameni, bărbați mari în câmpurile lor, despre care eu nu vorbesc rău. Ferească Dumnezeu ca duhul meu să fie vreodată așa de rău. Însă, totuși, aceea nu este ceea ce a ales Dumnezeu pentru noi.

⁷⁹ Aceasta este conducerea Duhului Sfânt: Cristos în inima oamenilor. Mulți dintre acei oameni intelectuali care stau în amvonul nostru neagă existența reală a Duhului Sfânt. Mulți dintre ei neagă existența vindecării Divine și Puterea Duhului.

⁸⁰ Eu am citit un articol, ieri, eu cred că era, o serie de tăieturi din ziar de la Jack Coe, regretatul Jack Coe, unul din convertirii mei la Domnul Isus, care a fost un om puternic de vitejie, în ziua lui. Și a fost luat la întrebări, jos în Florida, pentru că i-a cerut unui copil tânăr să-și scoată protezele de la picioare, și să umble pe platformă. Și făcând așa, copilul a umblat pe platformă, normal, și a căzut când a ajuns la mama lui. Totul fiind un aranjament al dușmanului lui Cristos, această femeie tânără și soțul ei l-au adus pe fratele nostru distins în tribunalele din țară.

⁸¹ Și când fiecare biserică ar fi trebuit să stea alături de Fratele Jack, când fiecare om bisericos care menționează Numele lui Isus Cristos ar fi trebuit să stea alături de el, cu vitejie, fiecare bărbat care cheamă Numele Domnului Isus ar fi trebuit să cadă pe genunchii lor în rugăciune. Dar, în loc de aceea, prin titlurile ziarelor, unul dintre cultele noastre mari a zis că au dat mâinile cu ateii, să condamne, să-l întemnițeze pe Fratele Jack Coe. Vă puteți imagina o biserică, care se numește

Numele lui Cristos, să-și unească mâinile cu un ateist, să condamne un om evlavios care încerca cu toată inima lui să stea pentru Biblie? Dar ei au făcut-o.

Și atunci Fratele Gordon Lindsay a fost în ajutor.

⁸² Și când judecătorul necredincios a zis, “Acest om este o fraudă pentru că el a luat protezele de la acel copil și l-a trimis peste platformă, și a zis că el era ‘vindecat.’ Și el a mințit, și a făcut ceva contrar cu ordinele doctorului, de aceea el are un caz de înșelare împotriva lui.”

⁸³ Și Dl. Coe s-a ridicat, și el a zis, “Domnule, eu înfrunt acea afirmație. Dumnezeu a vindecat băiatul.”

⁸⁴ Și judecătorul a zis, “Eu voi întreba orice om din această judecătorie dacă acea afirmație ar putea fi adevărată, că Dumnezeu putea vindeca băiatul acela la un capăt al platformei, și să-l lase să fie bolnav la celălalt capăt. Dacă acea afirmație poate fi dovedită prin Biblie, atunci eu spun că Dl. Coe are un drept pentru afirmația lui.”

⁸⁵ Și un predicator și-a ridicat mâna, și a zis, “Onoarea voastră, domnule, pot să o afirm?”

Și judecătorul a zis, “Afirm-o.”

⁸⁶ Și predicatorul s-a ridicat în picioare, și a zis, “Într-o noapte, pe o mare învolburată, când o corăbioară era gata să meargă la fund, toate speranțele de a fi salvați s-au dus. Ei au văzut pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, venea umblând pe apă. Și unul din apostoli, cu numele de Petru, a zis, ‘Dacă acela ești Tu, Doamne, poruncește-mi să vin la Tine pe apă.’” Și el a zis, “Domnul i-a zis apostolului Petru, ‘Vino.’ Și el a pășit afară din corabie, domnule, umblând tot așa de bine cum umbla Isus, umblând pe apă. Dar când el s-a speriat, el a început să se scufunde înainte de a ajunge la Isus.”

Judecătorul a zis, “Cazul este eliberat.”

Noi avem nevoie de conducerea Duhului Sfânt, nu oameni intelectuali.

⁸⁷ Saul, fiul lui Chiș, a fost atunci făcut căpitan peste popor, și el a luat două mii de oameni, și Ionatan a luat o mie. Și Ionatan a coborât la o garnizoană și a lovit un grup de Amoniți, Amoniți, mai degrabă. Și când—când el i-a lovit, Saul a sunat o trâmbiță, și a zis, “Vedeți ce a făcut Saul.” El a început să se îngâmfe.

⁸⁸ Doar imediat ce un om ajunge să fie ceva mare Doctor de Divinitate, sau primește ceva mic în spatele numelui lui, el devine mai mult, sau mai puțin, un știe tot.

⁸⁹ Oamenii lui Dumnezeu sunt oameni smeriți. Poporul lui Dumnezeu este popor smerit. Când voi vedeți pe cineva care

zice că au primit Duhul Sfânt, și încep să se separe, părăndu-se, că nu au Credința, mergând în jur, încercând să fie ceva ce nu sunt, doar amintiți-vă, ei nu au primit pe Domnul Isus.

⁹⁰ Apoi noi aflăm că dușmanul s-a așezat înăuntru. Și el urma să vină într-un grup mic de oameni ai lui Dumnezeu, și urma să scoată ochiul drept la fiecare om.

⁹¹ Aceea este ce încearcă să facă dușmanul întotdeauna, este să scoată amândoi ochii, dacă el poate, așa ca oamenii să nu poată vedea ce fac. Aceea este ce încearcă Satan să facă astăzi la fiecare Creștin, să-i scoată vederea spirituală, ca el să poată să urmeze numai sensul intelectual al lucrurilor, și nu sensul Duhului Sfânt să-l conducă.

⁹² Deci atunci când ei au făcut aceea, când a venit marea înfrângere, atunci Saul a tăiat doi boi mari și i-a trimis la tot poporul. Și eu doresc ca voi să observați aici, când Saul a trimis bucățile de bou la tot Israelul, și a zis, “Fiecare bărbat care nu-l va urma pe Samuel și Saul, el să, acest bou, să fie ca *acesta*.” Vedeți voi cât de înșelător a încercat el să se reprezinte cu omul lui Dumnezeu? Cât—cât de necreștinesc a fost aceasta. Teama poporului era din cauza lui Samuel. Dar Saul i-a adus pe toți să-l urmeze din cauză că oamenii s-au temut de Samuel. “Ei să vină după Samuel și Saul.”

⁹³ Și de câte ori, astăzi, am auzit noi aceasta! “Noi suntem marea Biserică. Noi suntem Biserica lui Cristos. Noi suntem Biserica lui Dumnezeu. Noi suntem cei—cei *așa-și-așa*.” Aceasta îi face pe oameni să aibe o frică, și să gândească că aceea este unde într-adevăr lucrează Dumnezeu. Și ei nu vor conducerea Duhului Sfânt. Ei mai degrabă ar urma un om ca acela, pentru că le place să trăiască propria lor viață individuală. Le place să creadă ce vor ei să creadă.

⁹⁴ Vedeți voi? Duhul Sfânt este Judecătorul nostru. Dumnezeu niciodată nu ne-a dat un papă, sau un episcop, sau pe cineva, să fie un Judecător. Duhul Sfânt, Persoana lui Dumnezeu, în forma Duhului Sfânt, este Judecătorul nostru și Călăuza noastră. Acum, de ce este aceea?

⁹⁵ Vă rog să scuzați această dură, și cea mai dură expresie. Eu nu vreau ca aceasta să fie rea. Eu o spun din dragoste.

⁹⁶ Dar Duhul Sfânt spune că este rău ca femeile noastre să-și taie părul. Și este rău ca femeile noastre să poarte pantalonași scurți și pantaloni, și să-și facă buzele și fața cu vopsea. Duhul Sfânt spune că aceasta este greșit. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.]

⁹⁷ Dar noi vrem oameni să ne spună că este în ordine, “Atât timp cât mă urmați pe mine și pe Samuel.” Lor le place să trăiască șase zile, oricum vor ei, și să meargă la biserică duminica dimineața. Și un absolvent al unei facultăți

intelectuale bune cu multe licențe le poate vorbi o predică mică care va . . . câteva glume în ea, care să le gâdile urechile și-i face să fie distrați, ca ceva film sau program de televiziune. Și să spună o rugăciune mică peste ei, și să-i trimită acasă cu un—un fel de siguranță de satisfacție de sine că ei și-au făcut religia lor. Acea nu este voia Duhului Sfânt.

⁹⁸ Duhul Sfânt vrea să trăiți evlavios, în fiecare zi din săptămână, și în fiecare seară, să vă separați de lucrurile lumii.

⁹⁹ Dar biserica nu vrea aceea. Ei vor ceva om care poate—care poate să interpreteze Biblia în felul cum vor ei să O audă. Ei nu vor să asculte la glasul Duhului Sfânt vorbind prin Biblie. Mulți din ei vor să spună, “Zilele minunilor au trecut.” Acea este ce-i gâdilă pe oameni. Ei vor să spună, “Nu există botez al Duhului Sfânt.” Oamenii nu vor să se comporte diferit de cum se comportă restul lumii. Ei nu vor să iasă pe stradă și să-și aibe fața spălată, și—și bărbați cu înfățișare curată, și fără țigări în gura lor, și—și trabucuri, și pipe, și—și lucrurile ce le fac bărbații. Și femeile își vor părul tăiat foarte scurt, și—și rochii mici pe ele, și să-și arate formele, și lucruri ce vor ele. Ele—ele vor bărbați care să le spună, “Acea este în ordine.”

¹⁰⁰ Apoi, seara trecută, aici a venit un bărbat să-mi spună, că din cauză că am predicat împotriva acestora, că o mare denominațiune, vreo cinci din ele, au zis, “Noi îl vom părăsi pe Fratele Branham și nu vom mai avea nimic altceva de-a face cu el. Tu ori chemi benzile acelea înapoi, și-ți ceri scuze pentru ele, sau noi te vom părăsi.”

¹⁰¹ Am zis, “Eu voi sta cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă aceasta ia tot ce este în viața mea, eu voi rămâne cu Cuvântul. Și eu . . .”

A zis, “Ei bine, nu ar trebui să chemi înapoi o *cutare-și-cutare* bandă?”

¹⁰² Am zis, “Eu niciodată nu am predicat nimic, în viața mea, de care să-mi fie rușine. Eu nu voi chema înapoi nici o bandă sau nici înregistrări. Eu rămân cu ce spune Duhul Sfânt. Prin aceea eu trăiesc și mor.” Nu să încerc să spun despre mine însumi acum. Ci eu doar încerc să vă dau o ilustrare despre ceea ce se petrece, așa ca să vedeți și să înțelegeți. Aceasta este că oamenii vor să fie conduși de oameni.

¹⁰³ Ei nu l-au vrut pe Samuel. Apoi înainte ca ei să-l ungă pe Samuel rege . . . sau pe Saul, rege, scuzați-mă, Samuel a venit la ei din nou. Și eu am să vorbesc doar în limbajul cum ar fi zis-o el astăzi. Voi o puteți citi. El a zis, “Care-i situația cu Dumnezeu fiind Regele vostru?”

“Păi, noi nu vedem pe Dumnezeu.”

104 “Păi, eu sunt reprezentantul Lui.” Samuel a zis. “V-am spus eu vreodată ceva greșit? Am profețit eu vreodată ceva ce nu s-a împlinit întocmai cum am zis că va fi? Nu v-am spus eu Cuvântul Domnului? Și eu vă întreb aceasta. Am venit eu vreodată la voi și v-am cerșit ceva din banii voștri? Am luat eu vreodată ceva de la voi? V-am adus eu vreodată ceva decât drept AȘA VORBEȘTE DOMNUL? Și Dumnezeu a adevărit-o, de fiecare dată, că era Adevărul.” Și El a trimis o furtună și ploaie (Voi cunoașteți Scriptura, voi, chiar acolo.) să dovedească că Samuel era vorbitorul lui Dumnezeu.

105 Și ca Samuel perfect a reprezentat, astăzi, Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este vorbitorul lui Dumnezeu care vorbește întocmai exact ce spune Biblia, care crede întocmai ce a spus Biblia, și nu diferă de la Ea, nici un pic.

106 Dar ei au vrut pe cineva care putea să le spună altfel. Și oamenii nu au putut spune că profeția lui Samuel nu era perfectă. Ei au răspuns și au zis, “Samuel, tot ce ai vorbit tu în Numele Domnului, Domnul a adus la împlinire întocmai cum ai zis. Nu există nici un cusur. Tu nu ai venit la noi și să ne cerșești banii. Tu te-ai întreținut singur. Tu niciodată nu ne-ai cerut să facem un lucru mare, remarcabil pentru tine. Tu te-ai încrezut în Dumnezeul tău, și El te-a scăpat din toate lucrurile. Și cuvintele tale sunt adevărate. Tot ce tu ai vorbit în Numele Domnului a fost întocmai cum ai zis. Dar totuși noi vrem un rege.”

107 Puteți voi vedea nepotrivirea? Puteți voi—voi vedea yiclenia Diavolului, cum poate lucra asupra unei ființe umane? În loc să se supună pe el sau pe ea la Duhul Sfânt, și să asculte la ce este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, pentru o viață pură, un caracter neîntinat, pentru o viață diferită, un popor deosebit, o națiune sfântă, un popor cu o comportare ciudată; ei mai degrabă s-ar potrivi cu lumea, și să se comporte ca lumea, și să meargă la ceva biserică care zice, “Acea este în ordine, doar comportați-vă astfel și mergeți înainte.”

108 Puteți vedea ce este aceasta? Ei zic, “Nu există un astfel de lucru ca vindecare. Oh, botezul Duhului Sfânt a fost un cadru pentru biserică.” Cu alte cuvinte, atunci, “Dumnezeu a luat oameni, a luat Duhul Sfânt afară din Biserică, și a lăsat denomi-națiunea să O zidească.” Niciodată, niciodată. Nu există un astfel de lucru. Duhul Sfânt, Cuvântul Adevărului, era să vă călăuzească până vine Isus. Dar acela-i felul cum a—a mers.

109 Saul a venit la putere. El putea avea o mare urmare. Oh, el avea armuri frumoase. El avea cântăreți. El avea scuturi, și el avea sulite. Oh, el depășea în strălucire toate celelalte națiuni. Și el i-a adus într-o democrație care era dincolo de orice a auzit cineva vreodată.

110 Și aceea este exact ce au făcut denumiri și bisericile noastre astăzi. Noi avem cele mai mari clădiri de biserică din lume. Noi avem oamenii cel mai frumos îmbrăcați din lume. Noi avem cele mai mari școlarizări ce pot fi aduse.

111 Ca și oamenii antrenați ai lui Saul care puteau lua sulita aceea, și ei puteau să o miște și să o manevreze încât națiunile se temeau de ei. Ei erau un popor antrenat, și totul. Dar, într-o zi, a venit un timp când acolo a venit afară un provocator. Și acesta așa a neliniștit toată armata Israeliană încât ei stăteau, tremurând în încălțăminte lor. Goliat le-a făcut o provocare, “Dacă Dumnezeu vostru este ceea ce voi ziceți că El este! Voi sunteți cel mai bine instruiți.” Și el i-a provocat. Ei nu știau ce să facă. Armurile lor fine, lustruite nu mergeau. Sulitele lor nu mergeau. Acolo era ceva despre ce ei nu au mai auzit, înainte, ce avea loc.

112 Și cu toată reverența și respectul evlavios, și onoare și demnitate, și dragoste și părtășie Creștină, eu spun aceasta. Eu am citit, zilele trecute, într-un ziar African, unde acel fiu al nostru al lui Chiș, provocatorul nostru al evanghelismului, când un Mahomedan l-a provocat, Billy Graham. A zis, “Dacă Dumnezeu vostru este Dumnezeu, El să vindec bolnavii așa cum El a zis că El va face.” [Fratele Branham a bătut pe amvon de patru ori—Ed.] Și fiul lui Chiș, cu restul armatei, s-au liniștit și au părăsit țara, învinși. Este o dizgrație. Dumnezeu nostru este Dumnezeu.

113 Noi avem bisericile noastre bune. Noi avem evanghelismul nostru fin. Noi avem cântăreții noștri plătiți. Noi avem cele mai bune coruri; cele mai înalte turnuri din țară. Noi avem cei mai fini oameni, ceva din cei mai mulți bani. Noi avem intelectualii. Noi avem teologia jos până la punct; noi o putem predica; noi o putem spune. Noi putem evangheliza și să aducem oamenii înăuntru, și să facem milioane în fiecare an, de convertiți, în biserică. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Cântăreții noștri plătiți, evanghelismul nostru intelectual, nu știe cum să întâmpine o provocare ca aceea. Ei nu știu nimic despre aceasta. Ei nu știu nimic despre puterea Lui de vindecare, despre botezul Duhului Sfânt, despre Puterea care poate să ia o umbră de om murind cu cancer, și să-l elibereze. Ei nu știu nimic despre aceasta. Ei nu au fost instruiți în acel câmp, așa cum a fost Saul și grupul lui făcut de oameni.

114 Dar lăsați-mă să spun oamenilor lui Dumnezeu, și vouă copiilor, ca voi să puteți ști că Dumnezeu niciodată nu vă lasă fără o mărturie.

115 Ne cunoscută, lui Saul, Saul nu a știut nimic despre aceasta. Dar Dumnezeu a avut un David mic înapoi acolo în spatele dealului pe undeva, care nu hrănea oile pe buruieni bisericesti. El le conducea pe lângă ape liniștite și în pășuni

verzi. El era preocupat de oile tatălui său. Și dacă ceva intra, un dușman, să apuce una din oile tatălui său, el cunoștea Puterea lui Dumnezeu să elibereze oaia aceea. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori—Ed.]

116 Dumnezeu încă are un David, pe undeva, care știe ce înseamnă să eliberezi una din oile lui Dumnezeu, prin Puterea lui Dumnezeu. El încă știe totul despre aceasta.

117 El s-a încrezut. El nu știa nimic despre armura lui Saul, nici nu voia el vreuna din ele. El nu a vrut nici unul din cultele lor. El nu a vrut armura veche pe el. El a zis, “eu nu știu nimic despre aceasta. Dar lasă-mă să merg în Puterea de care eu știu.” El a hrănit oile tatălui său. El a avut grijă de pășuni. El le-a dat felul corect de hrană, și ele au trăit și au prosperat.

118 “Omul nu va trăi numai cu pâine. Ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, va trăi omul.” Adevăratul păstor le hrănește. “Isus Cristos același ieri, azi, și în veci.” Și dacă dușmanul apucă pe una, în boală, el cunoaște Puterea lui Dumnezeu.

119 Priviți la micuțul David, stătea acolo. A zis, “Acel ins este un războinic, de la nașterea lui. Și din tinerețea lui, el nu a știut nimic decât o sulită și armură. El este bine instruit. El este un teolog. Și Tu nu știi nimic despre aceasta.”

120 El a zis, “Asta-i adevărat, domnule. Eu nu știu nimic despre pregătirea lui teologică. Dar există un lucru pe care-l cunosc, căci, când un dușman a venit înăuntru, să ia una din oile tatălui meu, eu am mers cu Puterea lui Dumnezeu. Eu l-am eliberat. Eu l-am adus în siguranță înapoi la sănătate bună din nou. Eu l-am adus înapoi la pășunile verzi umbroase și ape liniștite. Și Dumnezeu care a dat leul în mâinile mele, și l-am omorât când a luat unul din miei, și El m-a lăsat să ucid ursul, așa va merge Dumnezeu Cerului cu mine să-l ucid pe acest Filistean netăiat împrejur.”

Noi avem nevoie de conducerea Duhului Sfânt.

121 Eu nu-mi cunosc zilele. Nimeni nu știe. Cealaltă dimineață eu eram culcat în patul meu. Și am fost. . .eram adormit, și am visat că Joseph era bolnav, și eu l-am ridicat să mă rog pentru el. Și când m-am trezit, am fost foarte necăjit. Am zis, “Păi, poate Joseph va fi bolnav.”

122 Și am privit, trecând prin fața mea, într-o umbră mică, întunecată, cam de o culoare maronie. Și se părea că acesta eram eu. Și am privit-o. Și venind în spatele ei era Cineva alb, și acesta era El. Eu am privit dincolo la soția mea, să văd dacă ea era trează, ca eu să-i pot arăta, ea să poată vedea viziunea. Dar ea dormea.

123 Eu am zis, “Oh, îmi pare rău, Doamne. Dar, aceea a fost viața mea, Tu a trebuit să mă conduci la tot ce am făcut. De

fiecare dată când ceva se întâmpla, mă gândeam că acesta erai Tu care o făcea. Și îmi dau seama că era Satan care încerca să mă îndepărteze de la ea.” Am zis, “Dacă Tu puteai numai să mă conduci.” Și așa cum am privit, am văzut cea mai frumoasă față pe care am văzut-o vreodată la un om. El era în fața mea, privind înapoi. El și-a ridicat mâna și mi-a apucat-o pe a mea, și a început să se miște *încoace*. Viziunea m-a părăsit. Ultima duminică dimineața, am fost, m-am trezit devreme. Aceea era sâmbătă, această viziune. Pe . . .

¹²⁴ Întotdeauna m-am îngrijorat, eu întotdeauna m-am gândit la moarte. Aceasta, eu fiind de cincizeci de ani, aceasta-i, timpul meu nu este. . . nu mă gândeam că era prea mult. Și m-am întrebat ce aș fi eu în acea teofanie, trup ceresc. “Va fi că eu aș vedea pe scumpii mei prieteni și, să zic, o ceață mică albă trecând pe aproape, și să zic, ‘Acolo merge Fratele Neville,’ sau, el nu putea zice, ‘Hello, Frate Branham?’ Și când Isus vine, atunci aș fi om din nou.” Eu deseori m-am gândit asta.

¹²⁵ Eu am visat că eram afară în Vest. Și eu venind în jos printr-un loc mic de salvie, și soția mea era cu mine, și noi am fost la pescuit de păstrăvi. Și m-am oprit și—și am deschis poarta. Și cerurile erau așa de frumoase. Ele nu arătau așa cum arată aici peste vale. Ele erau albastre, și norii frumoși albi. Și am zis soției, am zis, “Noi ar fi trebuit să fim aici afară, cu mult timp în urmă, dragă.” Ea a zis, “De dragul copiilor, noi ar fi trebuit să fim, Billy.” Am zis, “Aceea-i. . .” Și m-am trezit.

¹²⁶ M-am gândit, “Eu visez așa de mult! Mă întreb de ce?” Și am privit jos, și ea era culcată lângă mine.

¹²⁷ Și m-am ridicat sus pe perna mea, cum ați făcut-o mulți dintre voi oameni, mi-am pus capul pe—pe căpătăiul patului, și mi-am pus mâinile în spatele meu. Și eu eram culcat acolo în felul *acesta*. Și am zis, “Ei bine, mă întreb doar ce va fi aceasta, de cealaltă parte. Eu sunt deja de cincizeci, și eu încă nu am făcut nimic. Dacă aș putea măcar să fac ceva să ajut pe Domnul, căci eu știu că eu nu voi fi muritor. Jumătate din timpul meu s-a dus, cel puțin, sau mai mult de jumătate. Dacă voi trăi să fiu așa de bătrân ca poporul meu, totuși jumătate din timpul meu s-a dus.” Și m-am uitat în jur. Și eu eram culcat acolo, pregătindu-mă să mă scol. Era cam ora șapte. Am zis, “Eu cred că voi merge jos la biserică, în această dimineață. Dacă sunt răgușit, mi-ar place să-l aud pe Fratele Neville să predice.”

¹²⁸ Deci am zis, “Tu ești trează, Dragă?” Și ea era adormită foarte adânc.”

¹²⁹ Și eu nu vreau să pierdeți aceasta. Aceasta m-a schimbat. Eu nu mai pot fi același Frate Branham care am fost.

¹³⁰ Și am privit. Și am auzit Ceva, care continua să zică, “Tu doar începi. Presează bătaia. Doar continuă să presezi.”

¹³¹ Mi-am scuturat capul un minut. M-am gândit, “Ei bine, eu probabil mă gândesc doar în acest fel.” Voi știți, o persoană poate primi ceva imaginații.” Și am zis, “Eu probabil că doar mi-am imaginat asta.”

Acesta a zis, “Presează bățalia! Continuă să mergi. Continuă să mergi.”

¹³² Am zis, “Poate eu am zis-o.” Și mi-am pus buzele între dinți, și mi-am pus mâna peste gură.

¹³³ Și acolo a venit Acesta din nou, a zis, “Doar continuă să presezi. Dacă tu știai numai ce era la capătul drumului!”

¹³⁴ Și se părea că puteam să-l aud pe Graham Snelling, sau cineva, care cânta acea cântare ca aceasta. Ei o cântă aici, Anna Mae și toți dintre voi.

Mi-e dor de casă și sunt abătut, și vreau să-l
văd pe Isus.

Mi-ar place să aud acele clopote dulci din port
bătând.

Aceasta mi-ar lumina cărarea și toate temerile
ar dispărea.

Doamne, lasă-mă să privesc dincolo de
cortina timpului.

Voi ați auzit-o cântată aici la biserică.

¹³⁵ Și am auzit Ceva zicând, “Ți-ar place să vezi doar dincolo de perdea?”

Am zis, “Aceasta m-ar ajuta așa de mult.”

¹³⁶ Și am privit. Doar într-un moment, eu... O suflare eu am venit într-un loc mic care s-a înclinat. Am privit înapoi, și acolo eu eram, culcat pe pat. Și am zis, “Acesta este un lucru ciudat.”

¹³⁷ Acum, eu nu aș vrea ca voi să repetați aceasta. Aceasta este înaintea bisericii mele, sau oile mele pe care le păstoresc. Dacă a fost, că eram în trupul acesta sau afară, dacă a fost o translație, aceasta nu a fost ca orice altă viziune pe care am avut-o vreodată. Eu am putut privi Acolo, și am putut privi aici.

¹³⁸ Și când am atins acel Loc mic, eu niciodată nu am văzut așa de mulți oameni venind alergând, strigând, “Oh, scumpul nostru frate!”

¹³⁹ Și am privit. Și femeii tinere, poate în jur de douăzeci de ani, optsprezece la douăzeci, ele își aruncau brațele în jurul meu, și strigau, “Scumpul nostru frate!”

¹⁴⁰ Aici au venit bărbați tineri, în strălucirea tinereții bărbatului. Și ochii lor străluceau și arătau ca stelele într-o noapte întunecată. Dinții lor albi ca perla. Și ei strigau, și mă apucau, și strigau, “Oh, fratele nostru scump!”

141 Și m-am oprit, și am privit. Și eu eram tânăr. Am privit în urmă la trupul meu bătrân culcat acolo, cu mâinile mele în spatele capului meu. Și am zis, “Eu nu înțeleg aceasta.”

142 Și aceste femei tinere își aruncau brațele în jurul meu. Acum, îmi dau seama că este audiența amestecată, și eu o spun cu dulceața și cu maturitatea Duhului. Bărbații nu-și pot pune brațul în jurul femeilor fără o senzație umană; dar aceasta nu era Acolo. Acolo nu era nici ieri nici mâine. Ei nu oboseau. Ei erau. . . Eu niciodată nu am văzut așa femei frumoase în toată viața mea. Ele aveau părul până jos de tot la linia taliei; rochiile lungi până la tălpi. Și ele doar mă îmbrățișau. Nu era o îmbrățișare nici măcar cum sora mea proprie, care șade acolo, m-ar îmbrățișa. Ele nu mă sărutau, și eu nu le sărutam. Era ceva ce eu—eu nu am—vocabularul, eu nu am cuvintele să spun. “Perfecțiunea” nu ar atinge-o. “Superbul” nici măcar nu ar atinge-o, nicăieri. Era ceva ce eu niciodată. . . Voi doar trebuie să fiți acolo.

143 Și am privit în *această* parte, și în *aceea*. Și ele veneau, cu miile. Și am zis, “Eu nu înțeleg aceasta.” Am zis, “Ei bine, ele. . .”

144 Și aici vine Hope. Acea a fost prima mea soție. Ea alerga, și nu a zis, “Soțul meu.” Ea a zis, “Fratele meu scump,” și când ea m-a îmbrățișat. Acolo era o altă femeie stând acolo, care m-a îmbrățișat, și apoi Hope a îmbrățișat această femeie; și fiecare. Și m-am gândit, “Oh, aceasta trebuie să fie ceva diferit. Aceasta nu poate fi. . . Există ceva. . .” M-am gândit, “Oh, aș vrea eu să mai mă duc vreodată înapoi la hoitul acela bătrân din nou?”

145 M-am uitat în jur atunci. M-am gândit, “Ce este aceasta?” Și m-am uitat, foarte bine. Și am—am zis, “Eu—eu nu pot înțelege aceasta.” Dar Hope se părea să fie ca, oh, un musafir de onoare. Ea nu era diferită, ci doar ca un musafir de onoare.

146 Și am auzit un Glas apoi care mi-a vorbit, care era în cameră, a zis, “Acesta este ce ai predicat că era Duhul Sfânt. Aceasta este Dragoste perfectă. Și nimic nu poate intra Aici fără Aceasta.”

147 Eu sunt mai mult hotărât, decât oricând în viața mea, că este nevoie de Dragoste perfectă, să intri Acolo. Acolo nu era gelozie. Acolo nu era oboseală. Acolo nu era moarte. Boala nu putea niciodată, intra Acolo. Mortalitatea; nu putea—putea niciodată să vă facă bătrâni. Și. . . Ei nu puteau să plângă. Era doar o singură bucurie.

148 “Oh, fratele meu scump!” Și ei m-au luat sus, și m-au așezat sus pe un loc mare înalt.

149 M-am gândit, “Eu nu visez. Eu privesc înapoi la trupul meu—meu zăcând jos aici pe pat.”

150 Și ei m-au pus acolo sus. Și am zis, “Oh, eu nu ar trebui să sed aici sus.”

151 Și aici au venit femeii și bărbații, din ambele părți, doar în floarea tinereții lor, strigând. Și o femeie stătea acolo, și ea a strigat, “Oh, fratele meu scump! Oh, noi suntem așa de fericiți să te vedem Aici.”

Am zis, “Eu nu înțeleg aceasta.”

152 Și atunci Glasul acela care vorbea, de deasupra mea, a zis, “Tu știi, că este scris în Biblie, că, ‘Profeții au fost adunați cu poporul lor.’”

Și am zis, “Da. Îmi amintesc aceea în Scripturi.”

A zis, “Ei bine, aceasta este când tu te vei aduna cu poporul tău.”

Am zis, “Atunci ei vor fi reali, și eu pot să-i simt.”

“Oh, da.”

153 Am zis, “Dar, acolo sunt milioane. Acolo nu erau așa de mulți Branhami.”

154 Și Glasul acela a zis, “Ei nu sunt Branhami. Ei sunt converțiii tăi. Ei sunt aceia pe care i-ai condus la Domnul.” Și a zis, “Unele din acele femei acolo, care te gândești că sunt așa de frumoase, erau mai bine de nouăzeci de ani când le-ai condus la Domnul. Nu-i de mirare că ele strigă, ‘Scumpul nostru frate!’”

155 Și ei au strigat, toți deodată, au zis, “Dacă tu nu ai fi mers, noi nu am fi Aici.”

M-am uitat în jur. M-am gândit, “Ei bine, eu nu o pricep.” Am zis, “Oh, unde este Isus? Eu vreau să-L văd, așa de mult.”

156 Ei au zis, “Acum, El este doar puțin mai sus, chiar sus *încolo*.” A zis, “Într-o zi El va veni la tine. Înțelegi?” A zis, “Tu ai fost trimis, ca un conducător. Și Dumnezeu va veni. Și când El vine, El te va judeca după cum tu i-ai învățat, întâi, dacă ei intră sau nu. Noi vom intra conform cu învățătura ta.”

157 Am zis, “Oh, eu sunt așa de bucuros. Și, Pavel, trebuie el să stea în felul acesta? Trebuie Petru să stea în felul acesta?”

“Da.”

158 Am zis, “Atunci eu am predicat fiecare Cuvânt pe care ei l-au predicat. Eu nu am deviat de la Acesta, de la o parte la alta. Unde ei au botezat în Numele lui Isus Cristos, eu am făcut la fel. Unde ei au învățat botezul Duhului Sfânt, eu am făcut la fel. Orice au învățat ei, eu am făcut la fel.”

159 Și oamenii aceia au strigat, și au zis, “Noi știm asta. Și știm că noi mergem cu tine, într-o zi, înapoi pe pământ.” Ziceau, “Isus va veni, și tu vei fi judecat conform cu Cuvântul care ni l-ai predicat. Și atunci dacă tu ești acceptat la timpul acela, ceea

ce tu vei fi,” și a zis, “atunci tu ne vei prezenta Lui, ca trofee ale slujbei tale.” Zicea, “Tu ne vei călăuzi la El, și, toți împreună, noi vom merge înapoi pe pământ, să trăim pentru totdeauna.”

Am zis, “Trebuie eu să mă întorc înapoi acum?”

“Da. Dar continuă să prezezi înainte.”

¹⁶⁰ M-am uitat. Și am putut vedea oamenii, tot așa departe cât puteam vedea, încă venind, vrând să mă îmbrățișeze, strigând, “Scumpul nostru frate!”

¹⁶¹ Chiar atunci un Glas a zis, “Tot ce tu ai iubit vreodată, și toți care te-au iubit vreodată, Dumnezeu ți i-a dat Aici.” Și am privit. Și aici a venit câinele meu bătrân, a venit umblând în sus. Aici a venit calul meu, și și-a pus capul pe umărul meu, și a nechezat. Zicea, “Tot ce ai iubit cândva, și toți care te-au iubit cândva, Dumnezeu ți i-a dat în mâna ta, prin slujba ta.”

Și m-am simțit mutat din Locul acela frumos.

¹⁶² Și am privit în jur. Am zis, “Ești trează, scumpo?” Ea încă era adormită.

¹⁶³ Și m-am gândit, “Oh Dumnezeule! Oh, ajută-mă, O Dumnezeule. Nu mă lăsa niciodată să compromit cu un Cuvânt. Lasă-mă să stau chiar drept pe acel Cuvânt, și să-L predic. Mie nu-mi pasă ce vine sau merge, ce face cineva; câți Sauli sau fii ai lui Chiș, se ridică, câți *acesta, acela*, sau *celălalt*. Lasă-mă, Doamne, să prezez spre Locul acela. Toată teama de moarte. . .

¹⁶⁴ Eu spun aceasta, cu Biblia înaintea mea, în această dimineață. Eu am un băiețel acolo, în vârstă de patru ani, să fie crescut. Eu am o fată de nouă ani; și o adolescentă, pentru care sunt mulțumitor, care s-a întors pe calea Domnului. Dumnezeu, să mă lase să trăiesc, să-i cresc în frica de Dumnezeu.

¹⁶⁵ Pe deasupra, toată lumea se pare că strigă la mine, femei de nouăzeci de ani și bărbați, și de tot felul. “Dacă tu nu ai fi mers, noi nu am fi Aici.”

¹⁶⁶ Și, Dumnezeule, lasă-mă să prezez bătaia. Dar dacă se ajunge la moarte, eu nu mai sunt. . . Ar fi o bucurie, ar fi o plăcere, să intru, din această corupție și dizgrație.

¹⁶⁷ Dacă aș putea face, acolo sus, o sută de miliarde de mile înălțime, un bloc pătrat, și aceea este Dragoste perfectă; fiecare pas în această direcție, se îngustează, până când ajungem jos către unde suntem acum. Aceasta ar fi doar numai o umbră a corupției, acel mic ceva ce putem simți și pipăi că există ceva pe undeva. Noi nu știm ce este Aceasta.

¹⁶⁸ Oh, prietenii mei scumpi, preaiubiții mei, dragălașii mei ai Evangheliei, copiii mei născuți pentru Dumnezeu, ascultați la

mine, păstorul vostru. Voi, eu doresc să fi fost vreo cale să v-o pot explica. Nu există cuvinte; eu nu am putut să gădesc; nu se gădesc nicăieri. Dar tocmai dincolo de această ultimă suflare, este cel mai glorios lucru care voi vreodată. . . Nu există cale să o explic. Nu există cale. Eu doar nu o pot face. Dar orice faci, prietene, lasă la o parte toate celelalte până când primești Dragoste perfectă. Să ajungi la un punct unde să poți iubi pe fiecare, fiecare dușman, totul altceva.

¹⁶⁹ Acea singură vizită Acolo, pentru mine, m-a făcut un om diferit. Eu nu pot niciodată, niciodată, niciodată să fiu același Frate Branham care am fost. Dacă avioanele se leagănă, dacă fulgerele sclipesc; dacă spionul are o armă spre mine. Orice este, nu contează. Eu voi presa bătălia, prin harul lui Dumnezeu. Căci, eu am predicat Evanghelia la fiecare faptură și fiecare persoană care eu pot, convingându-i spre acea Țară frumoasă de acolo.

¹⁷⁰ Aceasta ar părea greu. Ar putea lua multă tărie. Eu nu știu până când. Noi nu știm, fizic vorbind. Acea. . . De la examinarea mea din zilele trecute, el a zis, "Tu ai douăzeci și cinci de ani de viață bună, tare. Tu ești solid." Acea m-a ajutat. Dar, oh, nu aceea era. Nu este aceea. Este ceva *aici* înăuntru. Această putrezire trebuie să se îmbrace în neputrezire. Această murire trebuie să se îmbrace în nemurire.

¹⁷¹ Fii ai lui Chiș se pot ridica. Eu. . . Toate lucrurile bune ce le fac ei, eu nu am nimic de spus rău împotriva lor, dând la săraci și la caritate. Și amintiți-vă, de ce, Samuel i-a spus lui Saul, "Tu de asemeni vei profeți." Și mulți dintre acei oameni sunt mari, predicatori puternici, pot predica Cuvântul ca arhanghelii. Dar totuși nu era voia lui Dumnezeu. Dumnezeu trebuia să fie Regele lor. Frate, soră, tu să lași Duhul Sfânt să te conducă.

Să ne plecăm capetele doar un moment.

Mi-e dor de casă și-s amărât, eu vreau să văd pe Ius,

Mi-ar place să aud acele dulci clopote din port sunând;

Aceasta mi-ar lumina cărarea și ar risipi toată teama;

Doamne, lasă-ne să privim dincolo de perdeaua timpului.

Doamne, lasă-mă să privesc dincolo de perdeaua întristării și fricii,

Lasă-mă să văd acea însorită climă strălucită; Aceasta ne-ar întări credința și ar risipi toată teama;

Doamne, lasă-i să privească dincolo de perdeaua timpului.

172 Eu sunt sigur, Doamne, dacă această bisericuță, în această dimineață, ar putea numai să privească dincolo de perdea! Nici o durere printre ei; acolo niciodată nu ar putea fi. Nici o boală; nimic decât perfecțiune. Și Aceasta este doar o suflare între aici și Acolo, de la bătrânețe la tinerețe, de la timp la Eternitate; de la o dezgustare de mâine, și o întristare de ieri, până la timpul prezent de Eternitate în perfecțiune.

173 Mă rog, Dumnezeu, ca Tu să binecuvântezi pe fiecare persoană de aici, dacă ar fi aceia aici, Doamne, care nu Te cunosc în felul acela de Dragoste. Și cu adevărat, Tată, nimic nu ar putea intra în acel Loc sfânt fără felul acela de Dragoste, noua Naștere, de a fi născuți din nou. Duhul Sfânt, Dumnezeu, este Dragoste, și noi știm că aceea este adevărat. Nu contează dacă mutăm munții prin credința noastră, dacă am făcut lucruri mari, totuși, fără Aceea de acolo, noi nu am putea niciodată să urcăm acea scară mare de acolo. Dar cu Aceea, Ea ne va ridica dincolo de aceste griji pământești. Mă rog, Tată, ca Tu să binecuvântezi poporul de aici.

174 Și fie, ca, fiecare persoană care m-a auzit, în această dimineață, spunând acest Adevăr, ca Tu să-mi fii martor, Doamne, ca Samuel din vechime; “Le-am spus eu vreodată ceva în Numele Tău decât ce era adevărat?” Ei sunt judecătorii. Și eu le spun acum, Doamne, că Tu m-ai dus în Țara aceea. Și Tu știi că este adevărat.

175 Și acum, Tată, dacă există unii care nu Te cunosc, fie ca aceasta să fie ora când ei spun, “Doamne, pune în mine voia să fie voia Ta.” Acordă aceasta, Tată.

176 Iar acum, voi, cu capetele voastre aplecate, ați vrea să vă ridicați mâinile, și să ziceți, “Roagă-te pentru mine, Frate Branham; voia lui Dumnezeu să fie în mine.” [Fratele Branham face pauză—Ed.]

177 Acum în timp ce voi sunteți chiar unde sunteți, doar foarte blând, de ce nu ziceți doar Tatălui, “Dumnezeule, în inima mea, astăzi, eu renunț la toate lucrurile lumii. Eu renunț la tot, să Te iubesc și să Te servesc, toată viața mea. Și eu vreau, din această zi înainte, să Te urmez, în fiecare Scriptură din Biblia Ta.”? Dacă nu ați fost botezați în botezul Creștin, “Eu vreau, Doamne.”

178 “Dacă nu am primit încă Duhul Sfânt. . .” Voi veți ști când L-ați primit. El vă va da, El vă va da asigurarea și Dragostea de care aveți nevoie. Oh, voi ați fi putut face diferit, ați avut senzații, așa cum ați fi putut striga sau vorbi în limbi, ceea ce este bine. Dar dacă acea Dragoste Divină nu este acolo, credeți-mă, acum, ziceți, “Doamne, pune în inima mea, și în sufletul meu, accesul Duhului Tău, ca eu să pot iubi, și onora, și să am acea Dragoste Divină în inima mea, astăzi, care să mă

ducă în Țara aceea când suflarea mea finală mă părăsește,” în timp ce ne rugăm. Voi rugați-vă, înșivă, acum. În felul vostru propriu, rugați-vă, cereți lui Dumnezeu să facă asta pentru voi.

¹⁷⁹ Eu vă iubesc. Eu vă iubesc. Voi bărbați scumpi cu păr cărunt care ședeți aici, care ați lucrat greu și ați hrănit copilașii! Voi sărmâne, mame bătrâne care le-ați șters lacrimile din ochii lor! Lasă-mă să te asigur de aceasta, soră, dragă, nu este în felul acela dincolo de cealaltă răsufolare acolo. Eu cred că Aceasta este absolut în cameră. Ea este doar o dimensiune în care trăim noi. Aceasta este doar o putrezire în care trăim noi acum.

¹⁸⁰ “Dar vrei în mine, Doamne, voia Ta să fie.” Rugați-vă, în timp ce ne rugăm împreună.

¹⁸¹ Cu reverență, Doamne, pe baza Cuvântului Tău și Duhul Tău cel Sfânt, noi suntem așa de bucuroși că știm de unde vine nașterea noastră. Noi suntem bucuroși că am fost “născuți nu din voia omului, nici din voia firii, ci din voia lui Dumnezeu.”

¹⁸² Și ne rugăm, astăzi, Tată, ca aceștia care acum cer har iertător, ca Duhul Tău să facă acea lucrare, Doamne. Nu există cale ca eu să o fac; eu sunt doar un om, un alt fiu al lui Chiș. Dar noi avem nevoie de Tine, Duhul Sfânt.

¹⁸³ Dumnezeule, lasă-mă să fiu ca Samuel, unul care spune Adevărul Cuvântului. Și Tu L-ai adevărit, până acum, și eu cred că Tu vei continua, atât timp cât voi sta devotat față de Tine.

¹⁸⁴ Fie ca ei toți să primească acum Viață Eternă, Tată. Fie ca această zi să nu se depărteze de ei. În ceasul când ei ajung să părăsească această lume, fie ca aceasta, ceea ce eu tocmai le-am spus, să se deschidă spre o realitate. Și așa cum stăm aici, muritori, astăzi, privind la ceasul nostru, gândindu-ne la prânzul nostru, la lucrul de mâine, la grijile și trudirile vieții, ele nu vor fi Atunci. Ele toate se vor șterge. Acolo nu vor fi griji; și o bucurie mare a Eternității. Dă-le felul acela de Viață, Tată, la fiecare. Și fie. . .

¹⁸⁵ Eu Îți cer aceasta, Tată, ca fiecare persoană care este aici în această dimineață, care m-a auzit spunând această viziune, fie ca eu să întâlnesc pe fiecare din ei pe cealaltă parte; deși ar fi aici oameni care nu ar fi de acord cu mine, și femei, la fel. Dar, Tată, niciodată să nu lași să stea aceea în calea noastră. Fie ca noi să-i întâlnim Acolo, și ei aleargă, de asemeni, și ne apucăm unii pe alții, strigând, “Scumpul nostru frate.” Lasă ca să fie așa cum a fost arătat Acolo, Doamne, la fiecare, tot ce eu iubesc, și toți care mă iubesc. Mă rog să fie în felul acela, Doamne. Și eu îi iubesc pe toți. Lasă-i să apară, Tată. Eu le ofer Viață Eternă acum. Fie ca ei să-și facă partea lor, să O accepte. Căci eu o cer în Numele lui Isus. Amin. [Fratele Branham face pauză—Ed.]

186 Noi avem doar câteva momente, să ne rugăm pentru bolnavi. Eu văd că avem o fetiță, bolnavă aici, și o doamnă într-un scaun.

187 Acum, către cei mai scumpi frați ai mei, surori, vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Eu—eu nu știu ce s-a întâmplat. Eu nu știu ce s-a întâmplat. Dar, Dumnezeu, când eu mor, lasă-mă să merg înapoi Acolo. Doar lasă-mă să merg la Locul acela, este unde vreau să fiu, oriunde a fost. Eu nu încerc să fiu un Pavel care a fost ridicat în al treilea ceruri. Eu nu spun asta. Eu cred că El a încercat doar să mă încurajeze, încercând să-mi dea ceva mic să mă împingă înainte, în slujba mea nouă care vine.

188 S-ar părea fără reverență dacă citesc ceva aici, doar un—un minut? Va fi în ordine? [Adunarea zice, “Amin.”] Una dintre revistele de frunte ale națiunii, Billy Graham. [Fratele Branham citește dintr-un articol, după cum urmează—Ed.]

189 “Doctor Billy Graham Invitat la Islam,” pe prima pagină din *Afrikaans Times*, Februarie cinsprezece, 1960. Scriitorul articolului, care era un Musulman Mahomedan, crede că miracolele ar trebui să urmeze predicarea Evangheliei lui Cristos, același ieri, azi, și în veci. Noi cităm. ‘El este acesta. Cristos a promis urmașilor Lui, când El a zis, “Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el; chiar mai mari decât acestea va face el.” A făcut vreodată Biserica lucrările, care, atributele lui Cristos în Biblie? Poate Ea astăzi? Poate careva din biserică distinge, să înfăptuiască măcar jumătate din minunile înfăptuite de Cristos, să nu spunem “lucrări mai mari”? Poți tu, ca un individ, renumit, susținător al Creștinului, învia, să învii pe morți la viață fizică? Poți să umbli pe mări? Poți vindeca pe bolnavi și să dai vedere la orbi? Nu este aceasta, conform cu eroarea menționată mai sus, expusă de Mahomedani? Sau așezată...sau testul prin Cristos, face urmași ca afirmațiile unora, sau în credința voastră? Mult la articolul Musulmanului este clar o afirmație greșită după alta.”

190 Ei îl discreditează pe acest Musulman, dar el avea dreptate. Dar aici este ce au ei de spus. [Fratele Branham citește dintr-un articol, după cum urmează—Ed.]

191 “Cel mai bun răspuns la care să citească Biblia, și să cunoască Koranul. Koranul suferă ca...prin...a suferit prin comparație. Pretenția Mahomedanismului este remarcabilă și întrece Creștinismul, este pur b-o-m-b-a-s-t-i-c-ă, bombastic,” eu presupun, “imaginație. Scriitorul, totuși, a atins un punct vital privind minunile aparținând la Biserică. Dar aici din nou ne îndoiem de sinceritatea scriitorului, căci cine ar putea indica și ar putea disputa minunile făcute prin Rev. William Branham înaintea Musulmanilor în Africa de Sud, când zece mii au primit pe Cristos ca Salvator? Sub slujba lui William Branham,

la Durban, Africa de Sud, și altundeva prin toată lumea, sau la T. L. Osborn în Africa de Est. Desigur, noi stăm sută la sută pentru Billy Graham. Noi am discutat punctul de întrebare, este fără. . . Acest punct de întrebare este fără valoare.”

¹⁹² Dar în mijlocul fiecărui pic din acesta, el mi-a spus, a zis că noi eram “fanatici,” noi “nu știam” ce facem. Ei au trebuit să mărturisească, în propriul lor ziar, că Dumnezeu a făcut-o, oricum. Dumnezeu este tot așa de mult Dumnezeu, astăzi, cum a fost El întotdeauna. Voi ați putea să nu gândiți că ei nu o cred, ei nu o văd. Doar nu este ascunsă; aceasta nu este făcută într-un colț. Și sute de mii de oameni șezând acolo, au privit aceea. Când ei au văzut acel băiat, olog infirm venind acolo, Duhul Sfânt i-a spus despre viața lui, și lucruri, și ce a avut loc acolo. Și să vezi zece mii de Musulmani s-au culcat pe pământ, lași, să accepte pe Isus Cristos ca Salvator personal.

¹⁹³ Noi încă avem T. L. Osborni, și așa mai departe, care încă hrănesc cu Hrana oilor. Eu presupun că Fratele Osborn nu a fost jos printre Musulmani încă. Ei pretind că sunt așa de predominanți. Dar noi încă avem un Dumnezeu care poate să elibereze oile de la leu, poate elibera oile de la urs.

¹⁹⁴ Aceasta mi-a făcut bine să știu că ei au trebuit să o scrie și să o recunoască. Nu, ei gândesc că ei nu; ei pleacă și își întorc spatelul, și zic, “Ah, zilele acelea au trecut.”

¹⁹⁵ Musulmanul a zis, “Au trecut? Toată Biblia atunci este trecută. Voi toți sunteți greșiți. Voi vă închinați la un Om, un Om care a murit, și Numele Lui era Isus. Și El a murit, cu mulți ani în urmă, și nu există un astfel de lucru ca El să fie înviat.”

¹⁹⁶ Dar ei nu au putut să spună asta la adunarea din Durban. Acolo a stat El făcând același lucru care El l-a făcut, și le-a dovedit. Acum chiar denotațiunile trebuie să vină înapoi, tocmai persoana care a scris și mi-a spus că eu ar trebui să-mi ajustez învățătura asupra Bibliei, a fost acela care a trebuit să scrie aceea în ziarul lor. Dumnezeu îi va face să-L laude, oricum, atunci, indiferent de aceasta. Asta-i adevărat. El îi va face să-L laude, oricum.

¹⁹⁷ Avem o fetiță, bolnavă șezând aici. Acela-i copilul tău? Care este necazul ei, soră? [Sora zice, “Este hemoragie la creier.”—Ed.] Poftim? [“Hemoragie la creier.”] Hemoragie la creier. [“Eu ți-am scris, cu câțiva ani în urmă, despre hemoragia ei de creier.”] Oh, da. [“Ea îi bolnavă acum, vor fi patru ani în august.”] Patru ani, în august. [“Fratele Neville a fost jos să o vadă.”] Oh, este ea din Marengo, sau pe undeva jos acolo? [“Paoli.”] Paoli. Este aceasta fata, atunci? Există numai un singur lucru, mamă, ce poate salva fata; acela-i, Dumnezeu să o vindece. [“Ea este mult mai bine decât cum a fost.”] Eu sunt așa de bucuros de aceea.

198 Ai fost jos și te-ai rugat pentru ea, Fratele Neville? [Fratele Neville zice, “Da, domnule.”—Ed.] De când Fratele Neville a mers jos și s-a rugat pentru ea, ea s-a făcut mai bine. Încă avem păstori care cunosc Hrana oilor.

199 Care este necazul tău, soră dragă, care șezi în scaun acolo, al tău? [O soră zice, “Ea are cancer.”—Ed.] Cancer.

200 Ei bine, dacă eu doar te-aș întreba ceva, poate chiar aici. Câți de aici au fost vindecați prin...de cancer, ridicăți-vă mâinile. Privește aici, soră. [“Ea este practic surdă, și ea nu poate auzi ce spui tu.”—Ed.]

201 Dumnezeu este Vindecătorul. Noi știm asta. Dacă eu v-am spus că eu aș putea merge acolo jos și să iau acea hemoragie de pe față și să o fac bine, eu v-aș spune greșit; sau aș putea lua cancerul de pe femeie. Dar eu știu un lucru, acolo era un urs; un cancer, o tumoare, o orbire, și chiar moartea, a apucat câteva din oile lui Dumnezeu, într-o zi. Și eu am mers înainte cu Puterea lui Dumnezeu, și l-am ucis și am adus oaia aceea înapoi. Asta-i adevărat. Și noi mergem înainte astăzi, nu cu vreun ceva mare, *așa-și-așa*. Eu merg înainte cu prăștiuța simplă de rugăciune. El o va aduce înapoi.

202 Tu crezi asta, nu-i așa, soră? Tu crezi, de asemeni, nu-i așa, soră? Câți dintre voi credeți cu toată inima voastră acum? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

203 Acum voi plecați-vă capetele în timp ce eu merg să mă rog. [Fratele Branham părăsește microfonul amvonului și se roagă pentru bolnavi, în timp ce pianista cântă *Crede Numai*—Ed.]

204 Scumpe Tată, o femeie tânără frumoasă zace aici, care niciodată nu mai poate umbla, sau să meargă în jur, numai dacă Tu o ajuți. Dușmanul a prins-o. Ea este dincolo de silința oricărui doctor. Dușmanul a smucit-o până acum acolo afară în spațiu, până când un doctor nu putea face nici măcar un lucru. Dar ea nu este afară din accesul Tău, Doamne. Ea este chiar unde Tu poți să-ți pui mâna Ta pe ea, să o vindeci. Pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, eu îmi pun mâinile peste această femeie tânără, și condamn această hemoragie de creier. În Numele lui Isus Cristos, o chem înapoi din nou la o femeie normală. Ea va trăi spre slava lui Dumnezeu. Fie ca ea să fie bine, să umble înăuntru și afară din această biserică, ca alții care au venit înăuntru, asemănător la aceasta, să dea laudă lui Dumnezeu. Așa să fie, prin Isus Cristos.

205 Ca și cărunțeala părului ei, doar încă câteva ture, și ea va fi în acea Țară acolo unde eu nu am mai văzut bătrân, ci tânăr. Dar cei iubiți ai ei șed aici, plângând, iar ei o iubesc. Un mare drojmaș care a apucat-o și a smucit-o afară din accesul doctorului, un leu înfricoșător de cancer. Dumnezeuule, eu vin, după ea. Eu vin să o aduc înapoi. Euucid leul de cancer, în Numele neînvinșului Cristos, la care eu sunt un ambasador. Fie

ca acesta să o părăsească, și fie ca ea să fie bine, și să trăiască mulți ani, încă, spre onoarea și slava lui Dumnezeu, prin Isus Cristos Domnul nostru.

²⁰⁶ Acum, Tată Ceresc, aceea nu doar o mare armură, nu sulița lustruită, limbajul și vocabularul vreunui orator, ci cu o simplă, praștie mică de credință. Eu vin pentru acest suflet, și acest trup că vrăjmașul de cancer a apucat-o dincolo de accesul doctorului. Dar eu vin pentru ea, în această dimineață, Doamne, aducând-o înapoi la pășune verde umbroasă și apă liniștită. În Numele triumfătorului Isus, la care eu sunt ambasadorul Lui. Cu credință neprefăcută, eu cred că ea va fi adusă înapoi, prin această putere a acestei rugăciuni ce noi am făcut-o. Așa să fie.

²⁰⁷ [Fratele Branham vorbește cu cineva, și apoi se reîntoarce la microfonul amvonului—Ed.]

²⁰⁸ [Fratele Branham îi spune Fratelui Neville, “Eu cred că încă este un serviciu de botez?” Fratele Neville zice, “Da. Doi predicatori au încă de botezat câțiva oameni.”—Ed.]

²⁰⁹ Vreți să vă ridicați capul doar un moment? Păstorul tocmai mi-a spus . . .

²¹⁰ Acești oameni sunt foarte, foarte bolnavi. Ei vor fi în ordine. Doar să nu... Este în ordine. Promisiunea lui Dumnezeu niciodată nu dă greș. Noi mergem după ei.

²¹¹ Ei au un serviciu de botez. Acolo sunt unii oameni care trebuie să plece. Noi vom avea serviciu din nou deseară.

²¹² Există cineva aici care nu poate veni deseară, și ar vrea ca noi să oferim rugăciune pentru voi acum, care nu poate fi aici deseară? Ați vrea să veniți chiar aici atunci, voi care nu puteți veni deseară. Eu voi avea mai mult timp, de la un rând de rugăciune, deseară. Ei trebuie să boteze acești oameni.

²¹³ Tu ai un băiețuș acolo? În ordine. [Un frate pășeste înainte și-i spune Fratelui Branham, “Este în ordine dacă îți dau aceasta?”—Ed.] Da, frate. Ți mulțumesc, foarte mult. Este în ordine dacă eu o citesc după puțin timp sau chiar acum? Ți mulțumesc, domnule.

²¹⁴ Acum dacă ne dați doar încă un minut sau două, noi atunci am avea—serviciul pentru—pentru botez. Eu știu că voi veți vrea să-l vedeți. Și acei care doresc botez în această dimineață, ei bine, voi, doamnele merg pe *aici* să-și schimbe hainele, iar bărbații merg dincoace pe *această* parte. Și apoi în timp ce mă rog pentru acești oameni bolnavi, atunci voi vă puteți pregăti pentru serviciul de botez. Și aceia acum care . . .

²¹⁵ Acum, deseară, eu voi încerca să țin un—un rând mic de rugăciune, deseară, imediat, îndată ce ei vin înăuntru. Și noi vom începe în 1-a Carte a Efesenilor, deseară. Și noi vom fi foarte fericiți acum să vă avem înăuntru, dacă nu aveți biserică

la care să mergeți. Dar dacă voi aveți păstorul vostru propriu și biserică, atunci voi—voi să frecvențați biserica voastră scumpă unde voi sprijiniți.

216 Dacă voi care trebuie să mergeți, și urmează să plecați la timpul acesta, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiți cu noi din nou când puteți. Noi vom fi fericiți să vă avem.

217 Ești să se facă rugăciune pentru tine, de asemeni, frate? Care-i necazul tău? [Fratele zice, “Spatele meu.”—Ed.] Tensiune mare de sânge.

218 Acum, restul din voi, în timp ce vă aplecați capul, un minut, noi vrem să ne rugăm.

219 Tată, eu Îți mulțumesc, astăzi, pentru micuța praștie a păstorului, rugăciunea care a adus leul pe genunchii lui, și micuțul miel a fost smucit afară de la el, și adus înapoi la mama și tatăl lui. Mă rog pentru fratele nostru. Eu cer ca Tu să-l aduci înauntru în siguranță, de asemeni, Doamne. Fie ca tensiunea de sânge și necazurile trupului lui să înceteze. Eu mă duc după el, Doamne, îl aduc înapoi, în Numele lui Isus Cristos. Așa să fie. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Mergând în jos, eu te văd că ții un micuț, băiat orb.

220 Încă un lucru mi-ar place să spun. Eu am avut... foarte bolnav, am vomitat. Și m-am gândit... eu nu vreau ca voi să pierdeți aceasta, dacă puteți. M-am gândit, “Dumnezeule, ce aș da eu dacă aș putea auzi de cineva oprindu-se afară? Soția mea ar zice, ‘Billy, acolo-i un domn bătrân aici să te vadă.’”

221 “Și aici vine un ins micuț, cu capul chel cu barbă căruntă atârând în jurul feței lui. El ar păși înauntru, ar zice, ‘Tu ești Fratele Branham?’”

“Eu aș zice, ‘Da, domnule, eu sunt.’”

222 “‘Numele meu este Simon.’ Să-și pună mâna peste mine, și să mă privească un minut. Să zică, ‘Tu ești un credincios, Frate Branham.’”

“‘Da.’”

223 “‘Va fi în ordine.’ Simon Petru, din Biblie. Cum aș aprecia eu aceea! El nu ar trebui să spună mult. Doar să-și pună mâna pe mine. Ar fi în ordine.”

224 Și apoi când eu ajung la mine, prin ajutorul lui Dumnezeu, și prin harul lui Dumnezeu, există zeci de mii de oameni care cred același lucru, dacă eu aș veni la ei. Și m-am gândit, “Doamne, lasă-mă să ajung la fiecare care pot, atunci. Lasă-mă doar—doar...”

225 M-am gândit, “Dacă Simon, sau doar Pavel, careva din ei, doar vin înauntru și zic, ‘Ești tu Fratele Branham?’”

“Da.’

226 “Să-și pună mâinile peste mine, și să mă privească, și să zică, ‘În ordine, Frate Branham,’ doar să plece afară.

227 “Eu m-aș face bine. Eu aș fi în ordine. Sigur. Am zis. . . Băiete, curajul meu s-ar ridica chiar atunci. Aș zice, ‘Eu voi fi în ordine.’” Da, domnule.

228 Și există oameni care cred același lucru astăzi. Și aceea este pentru ce vin eu jos aici să fac, să-mi pun mâinile peste voi, să-i cer lui Dumnezeu.

229 [Fratele Branham părăsește microfonul amvonului și se roagă pentru bolnavi—Ed.]

230 Eu vreau să merg cu acest băiețuș, să văd dacă el ajunge la mine. El este un micuț, băiat orb. De cât timp a fost el orb? [O soră zice, “Încă de la naștere.”—Ed.] Încă de la naștere. Bună, băiețușule! Oh, Tu ești un tare bun, băiețuș. [Fratele Branham vorbește cu cineva.]

231 O grațiosule Dumnezeu! Dincolo de accesul doctorilor, la nașterea acestui băiețuș, fiind născut orb, și el nu poate vedea; acest frumos, băiețel dragălaș. Și vrăjmașul, înainte ca micuțul să aibe o șansă în viață, l-a smucit dincolo de accesul unui doctor. Eu vin afară după el, în dimineața aceasta, Doamne. Această simplă, praștie mică de rugăciune, care-l va aduce înapoi, Dumnezeule. Eu întâmpin pe vrăjmaș, pe Diavolul, în Numele lui Isus Cristos, și eu pretind pe acest băiat pentru Dumnezeu. Eu pretind vederea lui, pentru Dumnezeu, dându-i înapoi de ceea ce l-a jefuit Satan. Fie ca el să o aibe. În Numele lui Isus Cristos, aceasta va fi. Eu am vorbit-o.

232 Acum, soră, dragă, acum să nu ai nici un pic de îndoială, dar acest băiețuș urmează să fie în ordine. Eu vreau ca tu să-l aduci aici înapoi la biserică, și arată oamenilor, că el poate vedea. Îi dau vederea, în Numele lui Isus Cristos.

[Fratele Branham vorbește cu cineva—Ed.]

233 Doamne Isuse, să așez. . . Acest micuț pentru care noi am oferit așa de multă rugăciune! Dar, în dimineața aceasta, eu vin în Numele lui Isus Cristos, purtând această praștie mică pe care Tu mi-ai dat-o. Și Tu m-ai ajutat cu aceasta, Doamne, prin Puterea Ta, să iau. . . afară din gura cancerului, afară din gura morții însăși, să înviez morții după ce ei au fost pronunțați morți, și zăceau țepeni și reci. Eu vin după acest vrăjmaș, în Numele lui Isus Cristos. Deci adu-o înapoi la sănătate bună din nou, Doamne. Acordă aceasta. Așa să se facă, pentru slava lui Dumnezeu.

234 Și tu ești bolnavă, doamnă? [O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Tu ești o credincioasă? [“Da! . . . ? . . .”] Doamne,

eu o aduc, în accesul acestei praștii mici. În Numele lui Isus Cristos, fie ca aceasta să o părăsească și niciodată să nu vină înapoi.

²³⁵ [O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Ei bine, aceeași praștie mică, care a mers și a adus pe Fratele Harley, și pentru fiica ta și tine.

²³⁶ Acum, Tată Ceresc, eu vin după vrăjmaș, folosind această mică praștie pe care Tu mi-ai dat-o, căci Tu ai zis, “Dacă tu îi faci pe oameni să creadă, și ești sincer când te rogi,” acea piatră mică va merge până la punctul deucidere. Fie ca ea să meargă acum, Doamne, așa cum o trimiți la cererea ei. În Numele lui Isus Cristos, fie ca așa să fie. Amin.

[Sora zice, “Și degetele mele într-adevăr se simt bine.”—Ed.]

²³⁷ [O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.] În ordine, soră. Acum noi suntem . . . Nervii sunt dincolo de accesul doctorilor. Ei îți pot da ceva cumva să te liniștească, dar aceasta te va face mai rău, după aceea. Da. Acum priviți. Noi mergem după aceasta, în această dimineață. Merg afară; te aduc înapoi. [Porțiune goală pe bandă.]

²³⁸ Doamne Isuse, . . . [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . cinci pietre mici, f-a-i-t-h, [c-r-e-d-i-n-ț-ă—Trans.] și praștia de rugăciune. Și eu aduc înapoi pe sora mea din strângerea acelei nervozități. . . ? . . . acolo. Eu o aduc înapoi la pace și pășuni verzi umbroase și apă liniștită. Eu fac aceasta în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.]

²³⁹ Dumnezeuule Tată, această fetiță, noi suntem așa de bucuroși că nu a fost distrofie musculară. Dar indiferent de ceea ce este, aceasta încă este în atingerea Ta, Doamne. Și eu vin cu praștia mică a credinței, și această piatră. Și eu presez această piatră cu toată tăria cu care o pot arunca. În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să lovească marcajul. Fie ca sora noastră să fie bine. Eu fac aceasta în Numele lui Isus Cristos.

[O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.]

²⁴⁰ Cum această mamă tânără, și micuțul ei vlăstar, micuțul pe care ea vrea să-l întâlnească dincolo, pe partea cealaltă, acea Țară glorioasă despre care tocmai am vorbit. Și fie. . . Mama nu va trăi până când există un alt copil, și nici copilășul nu poate trăi mult fără ajutorul Tău. Dar eu vin cu praștia, cu toată acea tărie și țința pe care o pot lua către vrăjmaș. Și în Numele lui Isus Cristos, eu dau cu praștia în acest lucru. Ei vor fi bine, spre slava lui Dumnezeu. În Numele lui Isus. Amin.

[O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.]

²⁴¹ Oh, asta-i așa de frumos. Eu sunt bucuros. Ei bine, acea slujbă, atunci, a fost o slujbă mare de a indica oamenii. Aceasta a indicat spre lucrări. . . ? . . .

242 Tatăl nostru Ceresc, Satan a smucit-o pe această mămică dincolo de accesul doctorilor acolo. Ei doar dă cu praștia un medicament afară pe acolo, Doamne, care o va sfâșia numai împrejur, împrejur, cu greu o face să cunoască unde se află ea. Iar apoi când ea își revine, ea este mai rău. Dar eu vin cu această praștie de credință, cu o piatră îndreptându-se direct, la zero pe țință. În Numele lui Isus Cristos, eu iau această nervozitate de la ea, pentru slava lui Dumnezeu. Amin.

[Cineva vorbește cu Fratele Branham—Ed.]

243 Scumpe Dumnezeule, Fratele George zăcea acolo, murind, nu de mult. Eu am văzut ce a făcut o credință pentru el. Acum el are reumatism, Doamne. Ne dăm seama că ei ar putea să-i dea ceva cortizon, ceva care cumva i-ar ușura durerea, dar aceasta nu i-ar lua lucrul acela la o parte. Deci noi ținăm această rugăciune, în Numele lui Isus Cristos! . . . ? . . . Fie ca el să meargă acasă și să fie bine.

Îți mulțumesc, frate.

244 Ce mai faci, dragă? [O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Oh, vai! Surzind. Poți tu auzi bine? Aha. Doar dincolo de competența muritorului! Tu ești o credincioasă în Domnul Isus? [Sora zice, "Amin."] Eu văd o femeie frumoasă Acolo, într-una din aceste zile. Tu vei fi iarăși tânără pentru totdeauna. Eu știu că tu vrei să trăiești acum spre slava Lui. Mergând dincolo de—de . . .

245 [Sora zice, "Nu, eu jălesc pentru fiul meu."—Ed.] Fiul tău. [Care-i dus de peste doi ani."] Tu nu-l poți găsi? ["El este în mâna lui Dumnezeu."] Oh, el—el s-a dus? ["Aha. Prin valea morții."] Oh, așa. ["Și jălirea mea."] Atinsă de jale. Da. ["Eu sunt jale . . . Eu sunt atinsă de jale. Și eu simt parcă, dacă-i voia lui Dumnezeu, mi-ar place ca El să mă ia. Acolo nu este nefericire în El."]

246 Soră, dragă, eu vreau să ajungi unde te simți bine. A auzit ea viziunea, în dimineața aceasta? [Cealaltă soră zice "Ea poate auzi bine."—Ed.] Păi, tu să-i spui.

247 Ei bine, ea îți va spune ce s-a întâmplat. Doar dincolo de suflarea ta aici, acel băiat scump așteaptă după tine. Tu vei fi tânără ca el. Iubește, doar iubește . . . [Sora zice, "Eu nu vreau să stau. Eu vreau să merg la el, dacă este voia lui Dumnezeu."—Ed.]

248 Scumpe Tată Ceresc, cursa vieții a fost alergată. Nu a mai rămas mult. Și scumpul ei băiat, doar dincolo de râu, dacă el ar putea măcar să privească înapoi, el ar zice, "Doar câteva zile." Ea așteaptă după corabie, Doamne, care o va duce prin ceață, la acea Țară glorioasă. Binecuvântează-o, Tată, și mângâie inima ei. Și fie ca aceea să fie o mare reuniune, doar dincolo de râu.

ÎNFIEREA, Partea I	Pagina 1
Regele Respins, banda numărul ROM60-0515M 15 mai, 1960, duminică dimineața	
ÎNFIEREA, Partea II	Pagina 35
Efeseni Identici Cu Iosua, banda numărul ROM60-0515E 15 mai, 1960, duminică seara	
ÎNFIEREA, Partea III	Pagina 61
Fiii Lui Dumnezeu Manifestați, banda numărul ROM60-0518 18 mai, 1960, miercuri seara	
ÎNFIEREA, Partea IV	Pagina 103
Poziția În Cristos, banda numărul ROM 60-0522M 22 mai, 1960, duminică dimineața	
ÎNFIEREA, Partea V	Pagina 143
Înfierea, banda numărul ROM60-0522E 22 mai, 1960, duminică seara	

Aceste Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost originale date în Engleză la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A. S-a depus tot efortul să se transfere cu exactitate Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică la pagina tipărită, și sunt tipărite aici neprescurtat și distribuite de Voice of God Recordings.

Publicate în Românește în 1997.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O.Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org